

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsz 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ przeniecony osobno kosztuje 3 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2 lutego b. r. nadać najmiłościwiej posadę kanzonidziei nadwornego kapłanowi zakonu Benedyktynów ks. dr. Celestynowi Wolfsgruberowi.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 25 stycznia b. r. zamianować najmiłościwiej ad-junkta sądowego i decenta prywatnego dr. Stanisława Wróblewskiego nadzwyczajnym profesorem rzymskiego prawa na Uniwersytecie krakowskim.

C. k. Ministerstwo handlu zamianowało kontrolorów pocztowych Józefa Płoszewskiego i Bolesława Filasiewicza zarządcami pocztowymi, pierwszego dla Oświęcimia miasta, drugiego zaś dla Dukli.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11 lutego b. r. do l. 15.406 zawiadomieniem, że c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało rozporządzenie normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 lutego.

Niespodziany zgon byłego władcy Serbii, którego złośliwie z ostatnią jego wolą zostaną złożone dzisiaj na wieczny spoczynek w podziemiach klasztoru krużedolskiego, o tyle nie jest bez politycznego znaczenia, iż w kołach przyjaznych Serbii żywiono w ostatnich czasach nadzieję, że król Aleksander w obec zwiększających się tam trudności odwoła się prędzej czy później do doświadczonej rady swojego ojca. Niemniej zmarły król, pomimo że z wielkiem rozżaleniem odzywał się o swoim królewskim synu i zarzekał się powrotu do ojczyzny, miał, jak stwierdza najbliższe jego otoczenie, to przekonanie, iż babcia jego będzie niedługo, tem pewniej, że posiadał w kraju wielu gorących zwolenników, do których w pierwszym rzędzie należy zaliczyć wyższych wojskowych, a ci niestawali w zabiegach, aby pogodzić go z królem Aleksandrem. Ogólnie jest zdanie, że chociaż Milan podczas zajmowania tronu serbskiego nie traktował zbyt seryo obowiązków panującego i dawał za dużo powód do ujemnej krytyki, to przecież gdy chodziło o znaczenie i bezpieczeństwo królestwa serbskiego na zewnątrz, okazywał głęboki rozum i przeczność polityczną. Zrozumiał też wybornie korzyści, jakie odnosi to państwo ze ścisłego związku przyjaźni z Monarchią austro-węgierską, pielegnował ją przeto i starał się zacieśnić wzajemne stosunki zarówno w dziedzinie politycznej jak ekonomicznej. A w tej mierze kierował się on nie tylko rozumem męża stanu, lecz także uczuciem wdzięczności, do której zresztą Austro-Węgry wszelkie miały prawo. Faktem jest historycznym, że gdy-

by nie gorące orędownictwo przedstawiciela austro-węgierskiego hr. Andrassego na kongresie berlińskim w r. 1878, Serbia nie byłaby uzyskała żadnych nabytków terytoryalnych i sama jedna z mniejszych państw bałkańskich nie odniosłaby jakiegobądź korzyści z kampanii rosyjsko-tureckiej. Faktem jest również, iż wyłącznie interwencji Austro-Węgier ma Serbia do zawdzięczenia, iż w roku 1888 nieszczęśliwa wojna z Bułgarią nie skończyła się dla niej ciężką katastrofą. Także w r. 1882, gdy Milan idąc za przykładem ówczesnego księcia rumuńskiego, postanowił urzeczywistnić swój ideał i proklamował się królem, znalazł przedewszystkiem poparcie u gabinetu wiedeńskiego. Otrzymałszy tyle dowodów sympatii i żywego zainteresowania się losami Serbii ze strony sąsiedniego mocarstwa, Milan przejęty był dla niego szczerą istotnie wdzięcznością, w nim widział najpewniejszą ostoję dla młodego królestwa, a wynikającymi z tego uczuciami starał się natłuszczyć swego syna i nieszczęśliwie go upomnieć, aby wpływami domorodnych polityków nie dał się nakłonić do rozluźnienia stosunków nawiązanych za jego panowania z potężną Monarchią Habsburską.

W niektórych kołach politycznych w Wiedniu uważają śmierć Milana o tyle za dotkliwie nieszczęście dla Serbii, iż król Aleksander utracił w swoim ojcu jedynego człowieka, który na wypadek poważnych jakiegobądź lub zawiłków byłby w stanie zaprowadzić porządek w kraju i ochronić tron i dynastję przed możliwymi niebezpieczeństwami. Pomimo bowiem wielu wad zwykłych ludziom, posiadał Milan w narodzie wielką popularność, a wpływ jego w armii, którą zorganizował i uczynił zdolną do sprostanienia ciężkiego na niej obowiązku, był do ostatniej chwili bardzo znaczny.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła zatwierdzić w zawodzie nauczycielskim i nadać tytuł profesora ks. Józefowi Lehmanowi, katechecie w szkole realnej w Tarnopolu i zamianowała ks. Wiktora Bilskiego zastępcą katechety dla gimnazjum w Stryju, Eugeniusza Flisa zastępcą nauczyciela dla gimnazjum w Nowym Sączu, Karola Haydera, nauczycielem kierującym 2-kl. szkoły na przedmieściu „Dolnia“ w Samborze, ks. Władysława Vranę katechetą 3-kl. szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-kl. pospolita w Podgórzu, Helenę Rakowiecką nauczycielką kierującą 5-kl. szkoły żeńskiej w Husiatynie, Zygmunta Tułeckiego nauczycielem starszym 4-kl. szkoły w Białowej, Mikołaja Łozińskiego nauczycielem starszym 6-kl. szkoły męskiej w Horodence, Marcina Wojnarowicza nauczycielem kierującym 2-kl. szkoły w Jabłonowie, Ignacego Kamprata nauczycielem kierującym 2-kl. szkoły w Brzeziu; dalej nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Józefa Müllera w Kranzbergu, Piotra Zielińskiego w Przyszowej, Józefa Fasnachta w Hujsku, Grzegorza Matwijczuka w Dźwiniaczu, Józefa Ogorzałego w Łętowcu, Zofię Chmielewską w Hurnikach, Irenę Wollównę w Rudnie wielkiej, Jana Lecha w Trzecie; oraz przeniosła: Zdzisława Bahkę nauczyciela 1-kl. szkoły w Staremieście na równorzędną posadę do szkoły w Urzejowicach.

Koło polskie.

(Telegram).

Wiedeń, 16 lutego. Na wczorajszym przedpołudniowym posiedzeniu Koła polskiego

Z WIEDNIA.

(Dokończenie).

Dlaczego Barnum jest sławny? Mam wrażenie, że tylko przez ową jakąś naiwność, naiwność olbrzymią... Przez ową przesadę ordynarną w rozmiarach i w liczbie, przez ową prawdziwie amerykańską fantazję hulającą w cyfrach i w metrach. A przedewszystkiem dlatego, że powiedział kilka tysięcy razy sam o sobie, że jest sławny...

Zastanawiałem się także niedawno nad tem dlaczego jest sławna Otero, śpiewaczka hiszpańska, którą widziałem po raz pierwszy w Barnum. Sława „artystów“ i „artystek“ tego rodzaju powstaje rzeczywiście w jakiś mistyczny, niewytłomaczony sposób. Jeśli się pomyśli ile talentu, oryginalności, mozolnej żelaznej pracy potrzeba na to, żeby imię aktora lub śpiewaczki operowej wzniosło się wysoko po nad inne imiona teatralne, jeżeli się zważy, że „geniusze“ rodzą się i umierają a nie wie o nich nawet ich sąsiad na poddaszu, to nie można poprostu pojąć, w jaki sposób „robią“ swą sławę te wprawdzie piękne, ale od swych koleżanek nie wiele piękniejsze, te wprawdzie eleganckie ale nie ośniewające panie, tańczące, śpiewające i deklamujące na deskach europejskich tingl-tanglów... Otero jest typem kobiety z południa, typem przeciętnym, pięknym ale dość zwykłym. Kobiety takie widziałem — choć w Hiszpanii nigdy nie byłam. Widziałem jak nosiły wodę w Wenecji, jak prały bieliznę w Neapolu, jak późną nocą polowały na mężczyzn w Rzymie. Głos ma słaby, nie bardzo przyjemny i wcale nie wyćwiczony. Ma piękne oczy, ładne zęby, artystycznie pomalowane (albo i z natury mo-

eno czerwone) usta... Ręce i ramiona, o pięknym połysku słoniowej kości, niezmiernie nerwowe, żywe, ekspresywne... Postać ma ogromnie giętą jak korpus węża; mówi i deklamować nauczyła się zapewne od Yvette Guilbert choć nie rozumiała a może i nie mogła zrozumieć całej tajemnicy jej dykcji; tańczyć nauczyła ją jej własna krew, jej własny temperament — dlatego też tańczyć umie naprawdę... Tańczy jak ogień; ma się wrażenie jakiegoś szalejącego żywiołu, nie człowieka w ruchu. O brylantach jej i sukniach krąży podania i bajki... Opowiadają i piszą o jakimś ciekawym skandalu w Monte Carlo, o jakiejś pieprznej awanturze w Paryżu... Ach, o czem reklama nie mówi, nie pisze!...

Niedawno toczyła się walka w gazetach, walka o — walkę. Pochodziło o zapasy kobiet, które odbyły się w wiedeńskim Kolosseum. Koła sportowe nie mieszały się zupełnie w tę całą sprawę uważając ją za niegodną fachowej krytyki. Trzeba przyznać, że jeżeli turnieje atletów męskich nie zawsze są powabne i zadawalające uczucie estetyczne, to tem mniej zapasy kobiece. Widziałem jedną taką walkę. Jestto pomysł co najmniej dziwny, mogący powstać tylko w zdegenerowanym społeczeństwie. Nie chodzi mi tu wcale o kwestję, czy walka taka jest „naturalna“ czy nie. Kobiety naszych czasów oddają się z zamilowaniem jeździe na rowerze, na koniu, szermierce, paleniu papierosów i — studjom gimnastycznym. Jeżeli to jest „naturalne“, to tak samo i kobieta-atletka. Chodzi mi tylko o względy czysto estetyczne. Nie trzeba zapominać, że troska o zachowanie piękna — choćby tylko piękna swego własnego ciała — jest u niektórych kobiet jedynym wyższym uczuciem, jedynym co je chroni od zupełnego duchowego upadku... Kobieta, która uczucie to straciła zupełnie, przestaje być kobietą... Obserwując kobiety mocujące się z sobą, według wszelkich praw „sztuki“ na scenie Kolosseum, widziałem jak z początku obydwie starały się instynktowo, żeby dobrze

wyglądać, żeby nie robić brzydkich ruchów, nie krzywić twarzy, nie marszczyć czoła, nie burzyć sobie włosów... Już dlatego samego — myślałem uśmiechem — walka taka sportomanom podobać się nie może, bo te panie za mało poważnie, za nadto ze stanowiska kobiecego rzecz biorąc... Jedną z nich starała się n. p. ciągle uśmiechać i nawet w najzaciętszej walce uśmiech ten nie zniknął z jej twarzy, tylko stawał się trochę nerwowym, sztucznym jak uśmiech maski... Widząc te sztucznie spokojne, uśmiechnięte twarze, te ruchy prawie eleganckie... a dążące mimo to do tego, żeby przeciwniczkę zwalić na ziemię i zmusić do przykrej kapitulacji... pomyślałem mimowoli o tych jeszcze spokojniejszych, jeszcze więcej eleganckich, skrytych i cichych walkach kobiecych, które rozgrywają się nieraz w salonach i buduarach...

Nikt o nich czasem nie wie prócz samych walczących... Waleczą one wzrokiem, jadowitem słówkiem, swą pięknością... Ale w chwilach najgorętszych... w chwilach, kiedy nie ma świadków, kiedy przeciwniczki stoją naprzeciw siebie bez maski... twarze ich krzywią się, policzki płoną rumieńcem, pięście się zaciskają...

Na scenie, w Kolosseum chwila ta przysłała po blisko półgodzinnej walce... Chwili tej nie zapomnę nigdy i nie chciałbym przeżyć jej po raz drugi... Nie chcę widzieć tych włosów mokrych spadających na obnażone ramiona i piersi, jak grube sznury, tych twarzy skrzeczonych, tych dwóch ciał wijących się w rozpaczliwej walce, w gniewie i w bólu, a oświetlonych tak jasno blaskiem kin-kietów, że widzi się na szyi, na obnażonych plecach i na rękach czerwone szramy, sine plamy i znaki... Utrzymują afiszę, że w zapasach tych idzie o nagrody bardzo wysokie, o tysiące i o więcej guldenów czy — koron. Tylko tem można sobie wytłumaczyć zaciętość i wojenny zapał tych nowoczesnych amazonek. Walki są międzynarodowe; stają do nich Francuzki, Amerykanki,

Rosyanki, Wiedni i t. d. Widziałem dwie Paryżanki, bardzo piękne i zgrabne; jedna z nich miała tak cudnie, marzące oczy i patrzyła niemi tak wdzięcznie na przeciwniczkę, jakby biła się z nią tylko z sympatii, dla jej własnego dobra...

Miedzy śpiewaczkami „Brettlu“ najmłodniejsze są Angielki... Występują zwykle, jak owe głosne 5 sisters Barrison w grupach... nie pojedynczo... Przedstawiają niby cały akord ruchów, farb i dźwięków. Monotonia oryginalna, cechująca dzisiejszą muzykę operetkową, objawia się także w ich dziwnym tańcu, w gestach ich rąk, w drzeniu ich głosów... Mają twarzyczki różnych „babys“, spojrzenia niewinnych trusiątek, a ruchy — bachantek. Jest w nich jakaś wielka prostota, czy jakaś wielka perwersja, coś co podciąga zarazem i drażni... Niby śnieżne, niewinnie lśniące kwiaty o odurzającym, zmysłowym zapachu, jak tuberozy. Many imitacje tych figurek angielskich; imitacje „made in Germany“... Nieraz bardzo udatne; Niemki mają także nieraz śliczne złote włosy, także delikatną skórę jak połysk porcelany... Brakuje im tylko owej mieszaniny charakterystycznej... są albo bardzo czyste, albo bardzo rozpustne, albo bardzo — nudne...

Karnawał w całej pełni. Bawi się także całą duszą nasza nieliczna polska kolonia. Niedawno odbył się „wieczór mazurkowy“ w Hotel Continental... Tak pięknej, eleganckiej, a zarazem obojętnej zabawy nie widzi się często w stolicy Austrii. Mogą nam zarzucić co chcą — bawie się chyba umiemy. Ładne kobiety, gustowne suknie, dziańska młodzież... Mazur prowadzony przez pana postać Wielowiejskiego podobał się najwybredniejszemu Niemcom. Co do Niemek, to tańczyły go same z wielką ochotą i przyjemnością.

Tomasz Czarzka.

prezes Jaworski przedewszystkiem podał do wiadomości Koła następującą odpowiedź Henryka Sienkiewicza na wysłany do niego z okazji jego jubileuszu autorskiego przez Koło polskie adres:

„Dostojny i czeigodny panie prezesie! Racz wyrazić w moim imieniu Koła polskiemu w Wiedniu uczucie najgłębszej wdzięczności i serdecznej podzięk. Zaszczyt, jaki mnie spotyka od znakomych przedstawicieli społeczeństwa, którzy potrafili tak wspaniale stanowisko wśród rozlicznych i często wrogich żywiołów naszej narodowości zająć, jest dla mnie wielką nagrodą i najświętniejszym uwiecznieniem mej pracy.

Dziękuję za to Koło i jego sercu, które tak odczuwa i nagradza wszelką, choćby skromną, ale szczerą, w dobrej wierze pracę dla narodowego dobra.

Pozostaję z głęboką czcią i poważaniem
Henryk Sienkiewicz.

List ten przyjęto oklaskami i uchwalono złożyć w archiwum Koła.

Następnie toczyła się dyskusja nad zarzutami przeciw Kołu polskiemu przez pp.: Wassilkę i Kosa. Prezes Jaworski oświadczył, że zarzutów tych dlatego nie odparto natychmiast, ponieważ mowa podczas przemówień tych posłów nie był w sali, gdyż był zajęty pewną ważną konferencją, parlamentarna komisja Koła zaś jeszcze nie jest wybrana. Hr. Wodziecki żądał, ażeby zaraz na następnym posiedzeniu odpowiedzieć owym posłom. Także p. Niemcewicz przemawiał w tym duchu. P. Gniewosz zaproponował, ażeby w przyszłości zawsze dwóch posłów polskich przysłuchiwać się każdemu mowie. Dr. Kozłowski wniósł, ażeby owe ataki odparto dopiero przy sposobności dyskusji budżetowej, t.j. przy piarwszem czytaniu budżetu. P. Jaworski zaproponował następującą rezolucję: „Koło odpiera na posiedzeniu swem dnia 14 lutego z oburzeniem zarzuty, podniesione przez posłów Wassilkę i Kosa i przy najbliższej sposobności dowiedzie ich bezpodstawności“. P. Romanowicz powiada, że on jako demokrat oświadcza, że Kos jest dla Koła polskiego osobą zbyt nieznaczną, ażeby ono potrzebowało wyrażać mu aż swoje oburzenie. W obec tego oświadczenia p. Jaworski cofnął swój wniosek. Następnie uchwalono odpowiedzieć na owe zarzuty podczas dyskusji budżetowej, poczem przystąpiono do dalszej dyskusji nad projektem zmiany statutu Koła, którą prowadzono także na posiedzeniu popołudniowym. Referował statut prez. Jaworski, — przewodniczył zaś obradom Wojciech Dziędziszewski. Obserwacja rozprawa wywiązała się nad kwestją, ilu posłów jest potrzebnych do prawomocności uchwały Koła. Ostatecznie przyjęto wniosek komisji tej treści, iż więcej, niż połowa obecnych w Wiedniu członków Koła musi być obecna.

Co się tyczy zachowania się członków Koła w komisjach parlamentarnych, to na wniosek p. Roszkowskiego uzupełniono propozycję komisji w tym duchu, że pozostawia się członkom Koła zupełną swobodę, co do ich zachowania się w komisjach, jednakowoż Koło zastrzega sobie prawo w poszczególnych wypadkach, uchylać dla nich

dyrektywę. Co do prawa zgłaszania interpelacji to pozostawia się członkom Koła zupełną swobodę w tej mierze, jednakże interpelacje nie mogą być skierowane przeciw narodowi polskiemu, galic. Wydziałowi krajowemu, uchwalamu Sejmu galicyjskiego lub przeciw Kołu polskiemu. Co się tyczy obecności posłów podczas ważnych głosowań w Izbie, to uchwalono, że członkowie Koła mają w porę donieść Kołu o swej nieobecności lub gdyby na to było już zapóźno przynajmniej zawiadomić o niej 2 członków komisji parlamentarnej Koła. Członkowie demokratyczni Koła gwałtownie oponowali przeciw postanowieniu, że i takie interpelacje mają podlegać cenzurze Koła, których ostrze skierowane jest przeciwko jednemu z jego członków, w obec czego poseł Górski przytoczył, jako dowód przemawiający przeciw pozostawieniu zupełnej swobody interpelowania, że przy tak różnorodnym składzie Koła polskiego mogłoby się przecie zdarzyć, że 15 członków Koła pozyskanoby n. p. dla interpelacji antysemickiej. Cóż na to powiedzieliby członkowie Koła izraelskiego? W obradach zabierali głos pp.: Stwiertnia, Cwikliński, Rotter, Doboszyński, Roszkowski, Giżowski, Sapieha, Danielak, Potocki, Romanowicz, Byk, Kozłowski, Dawid Abrahamowicz, Opydo, Gniewosz, Struszkiewicz i i.

Ostatecznie uchwalono wyżej wymienione postanowienia w imiennym nader ożywionem głosowaniu, poczem przystąpiono do wyboru drugiego wiceprezesa. Wybrano nim dr. Ferdynanda Weigla 44 głosami na 46 głosujących. Z kolei dokonano wyboru komisji parlamentarnej Koła. Zostali wybrani: pp. Dawid Abrahamowicz 41 głosami, Cwikliński 40 gł., dr. Kozłowski 36 gł., Jan hr. Potocki 39 gł., Antoni Wodziecki 38 gł.

*

We czwartek odbył się drugi obiad dla członków Koła polskiego, dany przez P. Ministra dr. Piętaka w sali hotelu „Erzherzog Karl“. Na obiedzie byli oprócz członków Koła polskiego, także członkowie Izby panów: ks. Czartoryski, ks. Andrzej Lubomirski, dr. Leon Biliński i hr. Lanckoroński; dalej wielu wyższych urzędników, jak szefowie sekcji: Jorkasch-Koch i Roza; radcy dworu: Plažek, Moravetz i inni.

KORESPONDENCJE

Rzym, 12 lutego.

(Hieronim Rovetta i jego „Dwa sumienia“. — Signorini. — Polonica Uniwersytet ludowy w Rzymie. — Panna Labriola.)

Hermes Novelli, który ze swoją trupą osiadł w teatrze Valle, przechrzczonym na „Dom Goldoni“, dał nam premierę nowej komedji Rovetty, p. t. „Dwa sumienia“ (*Le due coscienze*). Hieronim Rovetta jest jednym ze znanych komedjopisarzy włoskich, autorem dramatycznym i powieściopisarzem zrazem, rodem z Lombardji i jak jego współplemiennik Józef Giacosa, w sile wieku, gdyż

urodził się pięćdziesiąt lat temu, jest autorem „Baraondy“ i „Łez bliźniego“.

Treść „Dwóch sumień“ da się łatwo streścić. Andrzej Morelli, malarz i poeta, ma od dwóch lat kochankę, Annę Stober i czuje się już znudzonym nią. Anna zauważyła to, jest boleśnie dotknięta i po krótkiej, nerwowej kłótni, wychodzi z pracowni malarza z groźbą, która może wydaje się mu pożądaną obietnicą:

— „Idę sobie precz, już mnie więcej nie zobaczysz!“

Andrzej, zamieniający się później w sentymentalnego, przyjmuje te słowa z olimpijskim spokojem i wraca do stalugi.

Wtem, z zewnątrz domu, z oddalenia niebieskiego jeziora (gdzie akcja odbywa się nad jednym z jezior szwajcarskich) słychać głosy kobiece. Jest to towarzystwo znajomych wracające z przejażdżki. Andrzej biegnie naprzeciw znajomych i wraca do siebie z ładną blondynką, Angielką, milutką Anną Kennedy. Ona to jest jego nowym życiem, poezją, i malarz-poeta, jest nią zachwycony, bo sielanka trwa już pewien czas, a w sercu Morellego Anna Stober pochowana została pod całunem zapomnienia. Ale zaledwie Andrzej został sam, Anna — która obiecała, że jej już nigdy nie ujrzy — wpada znowu i w scenie gwałtownej, odkrywa mu swój stan — czuje się matką. Jest to jakby piorun z jasnego nieba. Andrzej Morelli widzi, że rozłączenie jest niemożliwym, budzi się w nim sumienie, nie może opuścić swego dziecka i jego matki... Widzi teraz niezwykłą przeszkodę, stojącą pomiędzy nim a panną Kennedy, marzenia rozpływają się i zostaje tylko jedno uczucie — głos obowiązku.

Dramat zaczyna się wikłać.

Kto jest Anna Stober? Jest guwernantką i kiedy miała lat ośmnaście, padła ofiarą łotra (jak mówi sama), który ją zrobił matką i potem opuścił, zabierając jej synka, który wkrótce potem szczęśliwie umarł. A kto jest tym łotrem? Szwagier Morellego, Katon Arcangeli, trochę świętoszek, dyrektor wielkiego zakładu międzynarodowego wychowawczego, trochę filister, faryzeusz, który jest tego przekonania, że złe jest wtedy tylko złem, kiedy wyjdzie na jaw, kiedy jest skandalizmem, i ztąd próbuje szeregiem rozumowań namówić Andrzeja, aby poślubił milionerkę Kennedy, a opuścił Annę. Andrzej odmawia, wtedy Katon ma gwałtowną scenę z samą Anną, z uwiedzioną, scenę bardzo efektowną, gdzie Anna mu mówi: — „chciałam opanować Andrzeja, aby pomógł mi się za twoją podłość, aby mieć okno otwarte na twój dom!... myślałam, że on równie zły jak ty, ale przekonałam się, że jest poczciwy, kochałam go, jak nigdy nikogo i ciebie także nie — tyś mnie pochwycił, a jemu sama się oddałam!“

Wyborna ta scena (grali ją Novelli i pani Giannini Novelli (jego żona) była bardzo oklaskiwana, Andrzej tymczasem nie wie, że uwodził Annę, jest jego szwagier i kiedy w ostatnim i trzecim akcie dowiaduje się, porównywa swoje sumienie z sumieniem świętoszka.

Ty — powiada mu — nie widzisz złego, tylko skandal, a ja widzę winę. Tobie chodzi tylko o uniknięcie skandalu, aby ci nie za-

szkodził; ja myślę o zmazaniu winy i chcę ponieść jej następstwa. Takimi są nasze dwa sumienia; poczem szlachetnie ofiarowuje Annie rękę i kończy: — Anno, chodźmy teraz w świat...

We wszystkiem co Rovetta napisał, czy to były powieści jak „Baraonda“ („Pasztet“ — zaczerpnięty ze świata spekulacji), czy w „Łezach bliźniego“, intencja społeczna, zawsze naturalna, wyprowadzona jest z przedstawienia odwrotnej strony medalu. Fotografuje on z tragicznym, nagim, czasem humorystycznym sceptycyzmem, nowożytnie społeczeństwo, wysokie i niskie, ukazując ideały przez naturalną sprzeczność kontrastów. Do sztuki wchodzi, pomiędzy innymi, dwie humorystyczne postacie: jakążcego się senatora Lanzeroni i hrabiego Hektora. Sztuka jest napisana zręcznie, a choć nie zawsze rozumie się moralny niepokój malarza i gwałtowną miłość Anny, zręczność sceniczna autora rozwiewa nasze wątpliwości.

We Florencji umarł znany malarz Telemak Signorini, którego obrazy widziałem w r. z. na wystawie powszechnej w Paryżu, w sali honorowej Pałacu sztuki. Był on jednym z przodowników szkoły impresjonistycznej, malującej plamami i teorii swojej bronił w gwałtownych artykułach — gdyż pisał także o sztuce, — był także żołnierzem z wojen niepodległości włoskiej z r. 1859. Signorini zostawił dużo płócien: z tych najwięcej rozgłosu dały mu: „Ghetto w Wenecji“, „Ponte Vecchio“, „Ghetto we Florencji“, „Zachód słońca w Settignano“, „Jesiień“, „Na polach“, „Zatoka w Spezii“, „Pomiędzy oliwkami“, „Słońce sierpniowe“ (t. d. i t. d. Urodził się we Florencji w r. 1835 i dostał wiele medali.

Firma wydawnicza florencka G. Barbera, wydała obecnie w szeregu dzieł przeznaczonych specjalnie dla kobiet, „Pamiętnik Franciszki Krasińskiej“ w tłumaczeniu włoskim. Dowiaduję się także, że rzymski kompozytor, profesor muzyki w Akademii św. Cecylii i kompozytor opery „La Fornarina“, p. Franciszek Collina, pracuje nad operą, której libretto zaczerpnął z „Quo vadis“, Sienkiewicza. Co do tego ostatniego na ciekawie koncepty puszczają się czasem wydawcy. W r. 1877 wyszła w Casale (w Piemencie) powieść adwokata della Sala-Spada p. t. „Mondo antico“. Książka nie miała rozgłosu, poszła w zapomnienie, a teraz jeden z turyńskich wydawców wydobywa ją z pyłu, wydaje drugą edycję i rozgłasza, że H. Sienkiewicz zaczerpnął z niej pomysłu do „Quo vadis...“ w tej widocznej nadziei, że jeden i drugi kupi ją, aby porównać i przekonać się... że podobieństwo jest całkiem powierzchowne, jak się tego zresztą spodziewać należało. To też, jeden z krytyków, p. Noto, w turyńskich gazetach „La Stampa“, rozpatrzywszy się w reklamie i zarzutach tu i ówdzie pojawiających się, ogłasza, że o plagiacie i choćby naśladownictwie, mowy być nie może. Jest pewna analogia w założeniu, w ścieraniu się dwóch cywilizacji, nawet czasem sytuacje są nieco podobne, ale w gruncie rzeczy, podobieństwo jest takim samym, jak między „Quo vadis“ i powieścią „Ostatnie dni Pompei“ Bulwera, które Sien-

22)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ

(„Mercede“ p. Ippolito Pito d'Aste).

XIV.

(Ciąg dalszy).

— Od tego czasu kiedy mnie porzuciłeś, nie wiedząc nie o tem, pojechałam do Lizbony, gdzie obiecałeś mi, że przyjedziesz za mną — odrzekła Fanny — zadatek twojej miłości, pamiątka mego upadku a twojej zdrady pozostała za mną. Czy to była kara, czy łaska Boża, nie pytałam i nie pytam. To wiem tylko, że się opancerzyła godnością kobiety i matki, że nie otrzymując od ciebie wiadomości nie dawałam ci żadnych o sobie, że mojej córce, a zarazem twojej oddałam wszystko, miłość jaką miałam dla ciebie, że mogłam pracować, ja, ja, wampir twojego majątku, jak mnie twoja żona nazywała, na to, żeby Emma była szczęśliwa, dla tego, że okoliczności na to się złożyły i mówię ci: Emma jest dzieckiem nieprawem, powinienes ją uczynić bogatą! Emma nie ma, ojca, powinienes go jej dać!

Fanny mówiła coraz potężniejszym głosem, oczy jej ciskały płomienie, blada twarz zdawała się ożywiać i zabarwiać a drzenie konwulsyjne przebiegało całą postać.

Podczas gdy mówiła, myśl bankiera pobiegła do ciemnego saloniku jasnowidzącej; nie dla tego, żeby miał najmniejsze podejrzenie, iż ona i Fanny są jedną i tą samą osobą, ale z tego powodu, że dziwne słowa szarla-

tanki wydawały mu się teraz całkiem jasne. Ta Fanny zmówiła się z jakimś potężnym człowiekiem na jego zgubę... ale kto on był? i czego chciał?...?

Myśl Clementa Adorni przebiegała szybko wspomnienia przeszłości aż do czasów obecnych i coraz bardziej go przerażało, że ta kobieta jest w mocy wziąć go znowu pod swoje jarzmo, tym razem nie urokiem swojej piękności, ale tem, że posiadała jego tajemnice!...

Tymczasem Fanny tak się zbliżyła do niego z fotelem, że czuł oddech jej na sobie a ręka jej teraz silniej zaciskała rękę Adorniego, jakby chciała mu udzielić wrażeń takich jak dawniej.

I mówiła dalej:

— Pamiętasz, Clemente? Byłam młoda i niewinna, jaką teraz jest nasza Emma: przybyłam do Buenos Ayres i musiałam uleść twoim prośbom, twojej miłości, ja, która do tej pory oparłam się wszelkim pokusom. Zobaczyłam ciebie i pokochałam! Co mnie obchodziło, że prawie należałam do innej kobiety? Moje serce czuło, że ma przewagę nad twojem, więcej niż twoja żona, więcej niż wszyscy — na świecie! Nie zważałam na gadania ludzkie, na głos mego sumienia, na obmowy twojej żony Maryanny... kochałam ciebie i zostałam twoją! A ty?... ty, pewnego pięknego dnia uznałeś, że zawadzaś twym projektem, zamiarom, i prosiłeś mnie, żebym się oddaliła, obiecując, że przyjedziesz za mną do Lizbony... Niewdzięczny! Po takiej miłości, po takim uniesieniu! A ja przeciwnie, byłam tak szlachetna i wspaniałomyślna, że nie narzucałam się już więcej tobie z moją osobą ani z listami: córce naszej dałam moje nazwisko, nie mogąc jej dać twojego i obdarzyłam ją zdwojoną miłością, ponieważ wyrzekłeś się jej i jej matki!...

Szczególna rzecz!... Clemente wiedział

dobrze, iż ona kłamała, bo miał na to dowody i wiedział, że go zdradziła, a przecież urok tego głosu działał na niego tak samo jak przed laty i nie miał siły się buntować!...

Nareszcie podniósł głowę.

— Fanny, dlaczego przypominasz mi te smutne rzeczy, które pragnąłbym wyrzucić z pamięci na zawsze? Chcesz pieniędzy, będziesz je miała, ale proszę cię, oddal się ztąd!

— Nie! Znalazłam ciebie nie czyniąc nic, aby ciebie odszukać... i już cię nie opuszczę!...

— Co mówisz?... czego chcesz?

— Twoego nazwiska dla Emmy i części majątku takiej samej jak dla twoich dzieci!

— Dla Emmy? dla tej, o której istnieniu nie wiedziałem weale dotychczas?... Ech! słuchaj, Fanny, pamiętaj sobie, że moja miłość nie oślepiła mnie nigdy do tego stopnia, żeby mnie okryć śmiesznością w moich własnych oczach! Emma ma twoje nazwisko i to jej wystarcza. Czy myślisz, że nie wiem, co się działo? A hrabia portugalski, który zakochał się w tobie zaledwie przybył do Lizbony, a może i pierwej jeszcze i na rozkaz twojego nie odpowiadałaś na moje listy?... Emma jest twoją córką, nie zaprzeczaj daremnie!

Jeżeli kiedykolwiek błysk strzelający z oczu mógłby się zmienić w iskrę zapalną, takim by było spojrzenie, które nędznica rzuciła na Adorniego; gwałtownie pochwyliła go za ramię i krzyknęła:

— Obraziliś mnie! Strzeż się!

— Fanny!

— Ostatnie słowo! czy jesteś gotów zenić się ze mną i uznać Emmę za swoją córkę?

— Nie!

— Nie wymawiaj z taką łatwością tego słowa, które może być dla ciebie powodem

całego szeregu niepowetowanych nieszczęść! Daję ci dwa dni do namysłu. Jeżeli pojutrze, o tej samej porze, nie przyjdiesz przeprosić mnie za twoje niesłuszne posądzenie i ofiarować mi i Emmie twoje nazwiska, spodziewaj się, Clemente, ważnych następstw!...

— Fanny!

— Wszelkie dalsze rozprawy nad tym przedmiotem uznaję za niepotrzebne... pozwalam ci ucałować twoją córkę!

Zadzwoniła i Emma wbiegła do pokoju. Bankier patrzył przez chwilę na tę piękną dziewczynę, ale w sercu nie czuł nic oprócz wstrętu do niej. Fanny jej powiedziała, że może przyjąć pocałunek od tego pana, który jest jej ojcem. Emma krzyknęła, rzuciła mu się do nóg i uderzyła w płacz. Scena była nadto uroczysta, aby mogło się obejść bez poprzedniego przygotowania; bankier to zrozumiał, a raczej przeczut, i podnosząc piękną dziewczynę, złożył zimny pocałunek na jej czole, skłonił się matce i wyszedł.

Była już noc. Lampy na Via Giolo nie były jeszcze wszystkie pozapalane i dość ciemno było na ulicy. Adorni czuł piekło w duszy. W którą stronę się zwrócił nie widział nie tylko strapienia. Pomyślał o synu i natychmiast stawała mu przed oczyma Mercede; pomyślał o swojej sławie — i wnet Fanny mu ją wydierała... a nad wszystkim górował cieni notariusza Lanfranchi, który chciał mu zabrać córkę dla swego syna pochodzącego z ludu!

Adorni nie był oczekiwany w domu. i cieszył się z tego. Wszedł do Café della Concordia, zamówił obiad i pograżył się w smutnych rozmyśleniach.

(Ciąg dalszy nastąpi).

kiewicz tak samo mógł czytać, jak może miał w ręku, powieść „Moido antico...”

W Rzymie otwarto Uniwersytet ludowy, Università popolare, jak się tutaj nazywa. Lokalu na prelekcję wolnych docentów, w godzinach wieczornych, bezpłatne i przystępne dla publiczności z jedną formalnością zapisania się, udzieliło miasto, w ogromnym gmachu Collegio Romano. Podobny Uniwersytet ludowy, istnieje już w Turynie i w Pizie, a zakłada się w Wenecyi.

Podobnym wypadkiem naukowym jest ukazanie się pierwszej docentki-kobiety w Uniwersytecie rzymskim — panny Teresy Labriola, która zaczęła wykładać filozofię prawa. Panna Labriola jest córką profesora i siostrą także profesora (ekonomii politycznej) na rzymskiej Wszechnicy, gdzie panna L. skończyła studia i otrzymała doktorat, na zasadzie rozprawy „Honor w prawie”. Następnie odbyła praktykę adwokacką u adwokata Meucci i teraz została docentką. Oprócz tego miewa ona odczyty na zebraniach kobiecych jak n. p. „o położeniu prawnem kobiety według prawa włoskiego” i nie jest agitatorką ale — prawniczką. Jednocześnie także, jak mówią, lubi muzykę, uprawia ją i nie jest pedantką. Tylko nie podają jej wieku więc i ja także nie o nim nie powiem. D.

Z Berlina.

(Niemcy i Holandia. — Sprawa fundacyi polskiej w Izbie pruskiej).

Z powodu małżeństwa księcia Meklemburskiego z królową holenderską, dzienniki niemieckie podnoszą z radością, że sprawie niemieckiej tam na Zachodzie, u ujścia Renu, przybywa niezawodny, bystry pracownik. Berlińska *Vossische Zeitung* pisze otwarcie, że z dniem ślubu książę Meklemburski przestał być obywatelem Rzeszy niemieckiej, lecz nie przestał żywić i nadal uczuć, ideałów i przekonań niemieckich.

A jakież to ideały? Powiada o tam historyk pruski Henryk Treitschke, który jako profesor wychował generację całe działaczy publicznych w Niemczech i dla tego panuje niepodzielnie nad atmosferą polityczną pruską.

W pierwszym tomie swej „Politik”, pisząc o granicach państwa, dowodzi, że ogniskiem głównym Niemiec, ich kultury, ich przyszłości jest dorzecze Renu. Dla tego też będą one szczęśliwe dopiero wtedy, gdy całą tę rzekę obejmą w posiadanie. „Nasz Ren” — pisze on — jest i pozostanie królem rzek wszystkich. Cóż bowiem wielkiego rozegrało się nad Dunajem? Tymczasem na brzegach Renu, gdzie stąpisz, pełno wspomnień dziejowych. Od dni najdawniejszych, od epoki Germanów aż po czasy najnowsze, co za obfitość wypadków historycznych! Jest to nieskończenie cenny skarb przyrody, lecz skutkiem własnej winy utraciliśmy na rzecz obcych to, co w owym skarbie było najcenniejszego, to też obecnie niezbędne, konieczne zadaniem polityki niemieckiej jest odzyskanie ujść rzeki. Połączenie choćby tylko handlowe Holandyi z Niemcami jest nieuniknione. I tylko dla tego, że jesteśmy zbyt nieśmiały, nie odważamy się jeszcze głośno, powiedzieć, że jak chleba powszedniego potrzebujemy włączenia Holandyi do naszej unii celnej.”

Ten sam Treitschke w drugim tomie sam przyznaje, że za zjednoczeniem celnym idzie i zjednoczenie polityczne, a dzięki temu przypadłyby Niemcom nietylko ujścia Renu, lecz, co lepsza, bogate kolonie holenderskie. Tych więc ideałów orędownikiem ma być — jak chce prasa pruska — książę małżonek w Hadze.

W Izbie dep. sejmu pruskiego poruszył podczas obrad nad etatem ministerstwa spraw wewnętrznych poseł ks. Dittrich z Warmii sprawę fundacyi ks. biskupa Szembeka. Z fundacyi — w myśl fundatora miano wspierać katol. gospodarzy i rzemieślników, potrzebujących poparcia — i wspierano ich też dopóki Warmia należała do Polski. Skoro atoli przeszła pod panowanie pruskie, rząd zabrał zaraz całą tę fundację i wspiera odtąd wyłącznie niemal ewangelików. Posłowie z Warmii często już upominali się o prawa katolików do tych funduszy, wywołując, że właściciwie winni być oddane do dyspozycji biskupów warmijskich. Rząd natomiast obstawał przytem, że jest to fundusz państwowy, więc też nie władza duchowna lecz państwowa ma prawo nim zarządzać i dysponować. W toku ostatniej jednakże dyskusji oświadczył — w skutek mowy posła ks. Dittricha, minister Rheinbaben, że rząd uzna fundację tę za jurystyczną — samodzielną, i jako taką podda ją pod kontrolę sejmu, nadto przyrzekł, że odtąd rząd wspierać będzie z tego funduszu „także” katolików.

KRONIKA

Lwów, 16 lutego.

— **Wybory uzupełniające.** Prezydium Namiestnictwa rozpisalo wybory uzupełniające jednego członka Rady powiatowej w Kamionce strumiowej z grupy gmin wiejskich na dzień 20 marca b. r., dwóch członków z grupy gmin miejskich na dzień 21 marca b. r. i jednego członka z grupy większych posiadłości ziemskich na dzień 22 marca b. r.

Wybory te odbędą się w mieście powiatowym o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom e. k. starostwo.

— **Z c. k. kolei państwowych JE. P.** Minister kolei żelaznych mianował na podstawie rozpisano konkursu, starszego komisarza maszyn Ludwika Bartkiewicza naczelnika ogrzewalni w Stryju, naczelnikiem warstatów w Nowym Sączu oraz przeniósł ze względów służbowych, komisarzy budownictwa Abę Fischlera z Dyrekcji w Ofomuńcu i Samuela Mehla z Dyrekcji w Stanisławowie, tudzież adjunkta Maryana Zabłockiego z kierownictwa budowy w Jarosławiu do okręgu kierownictwa budowy Lwów II, z siedzibą w Samborze. Nakoniec przeniesieni na własne żądanie: adyunkt Ludwik Tenner, z biura taryfowego i obrachunkowego w Ministerstwie kolei żelaznych w Wiedniu do kierownictwa ruchu w Czerniowcach a adyunkt Gawacki z Dyrekcji stanisławowskiej do okręgu kierownictwa ruchu w Czerniowcach.

— **Z kolei.** Ze Stanisławowa donoszą nam: Z powodu zawiei śnieżnych wstrzymano ruch ogólny na szlaku Luzan-Zaleszczyki, jako też ruch osobowy na szlakach Hadikfalwa-Brodica i Karlsberg-Putna od 15 b. m. aż do odwołania.

— **Z powodu zamieci śnieżnych** został ruch ogólny na szlaku Biała czortkowska Zaleszczyki, jako też ruch towarowy na szlakach Hadikfalwa-Brodica-Karlsberg-Putna aż do odwołania wstrzymany.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** Niedziela, dnia 17 b. m., w szkole im. Mickiewicza, ul. Teatralna 15, od godziny 5 do 6 dr. A. Burzyński „O narządzie oddechowym człowieka” (cel narządu oddechowego i krótki rys anatomiczno-porównawczy) z demonstracjami; w Szkole realnej (ul. Kamienna 3), od godziny pół do 7 do pół do 8 prof. M. Lityński „Epoka odrodzenia w Włoszech” (Renesans nowoczesny, 1420—1500) z demonstracjami;

w szkole ludowej kolei państwowych (dojazd kolejowy, od godziny 4—5 prof. dr. T. Wiśniowski „O najważniejszych minerałach użytecznych” (żyły i pokłady kruszcowe) z demonstracjami.

Poniedziałek, dnia 18 b. m., w szkole im. Mickiewicza, ul. Teatralna 15, od godziny pół do 8 do pół do 9 dr. Z. Próchnicki „Konstytucja austriacka w porównaniu z konstytucjami innych państw europejskich”. Powszechne prawa jednostki wobec państwa.

— **Dom akademicki.** Wobec podjętej obecnie przez młodzież akademicką akcji zdążającej do założenia „Domu akademickiego” nie od rzeczy będzie przypomnieć, iż jeszcze w r. 1888 powstała z inicjatywy i ze składek profesorów lwowskiego Uniwersytetu fundacya „Dom uniwersytecki”.

Ku uczczeniu mianowicie i na pamiątkę Jubileuszu czterdziestoltnich rządów Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości Najj. Pana Franciszka Józefa I, profesorowie i docenci Uniwersytetu lwowskiego, mając na uwadze liczne potrzeby młodzieży akademickiej w dniu 19 grudnia 1888 utworzyli fundację jubileuszową pod nazwą „Dom akademicki”.

Fundusz uzbierany ze składek fundatorów, jako też późniejszych dobrowolnych dochodów profesorów i docentów Uniwersytetu, dochodzi obecnie do kwoty okrągło 36.000 K., jednakże jest niewystarczającym, aby już obecnie można urzeczywistnić wskazane w akcie fundacyjnym cele jako to: a) założenie i utrzymywanie „taniego stołu” dla młodzieży uczęszczającej na Uniwersytet lwowski w charakterze słuchaczy zwyczajnych; b) utworzenie „hospitium” dla chwilowego pomieszczenia ubogich uczniów zwyczajnych Uniwersytetu lwowskiego; c) przysposobienie odpowiednich lokalów na naukowe i towarzyskie zebrania młodzieży uniwersyteckiej, na pomieszczenie jej biblioteki, jak również na gimnastykę i szermierkę.

Obecny stan powyższej fundacyi jubileuszowej nie pozwala nawet na urzeczywistnienie pierwszego z powyższych celów fundacyi, a mianowicie na założenie i utrzymywanie z odsetek zebranego dotąd kapitału „taniego stołu” dla młodzieży akademickiej.

Zważywszy więc, że istnieje już taka „tania kuchnia” przy Towarzystwie Bratniej pomocy, która swoje zadanie spełnia należycie i za usługuje na poparcie, a dwie o tym samym celu instytucje zwiększyłyby tylko koszt, senat akademicki na posiedzeniu z dnia 20 marca 1899 postanowił:

1. Wprowadzenie w życie fundacyi „Dom uniwersytecki” odroczyć aż do czasu, w którym fundusz wzrośnie do 30.000 zł.;

2. z dochodu kapitału, który obecnie fundacya ta posiada, kwotę 200 zł. rocznie przeznaczyć jako dobrowolną odwołalną subwencję dla taniej kuchni, istniejącej przy Towarzystwie Bratniej pomocy słuchaczy Uniwersytetu lwowskiego.

Zauważyć nadto należy, iż wybieranie dalszych wkładek od profesorów na cele tej fundacyi nie zostało zamknięte, a każdy nowo do grona wstępujący profesor deklaruje pewną znaczącą sumę zobowiązującą się do ratnej jej spłaty w szeregu kilku lat.

W ten sposób zapewniona jest nadzieja, iż fundusz obecnie 36.000 K. wynoszący, wrośnie w niedługim czasie do takiej wysokości, iż będzie możliwym urzeczywistnienie całkowite celów aktem fundacyi „Dom uniwersytecki” zakreślonych.

Nadto poruczoną jest zawiadomstwu władz uniwersyteckich fundacya im. Olszańskiego, który kapitał zawodowy wedle stanu z roku 1893 wynosił niemal 12.000 zł.

Przeznaczeniem tej fundacyi jest założenie i utrzymywanie taniego stołu akademickiego (mensa academica). Dochód jednak z dotychczasowego kapitału senat akademicki uważa stanowczo za zbyt mały, ażeby nim opłacić wydatki z utrzymaniem kuchni akademickiej połączone. Sam bowiem najem lokalu przy skromnych wymaganiach kosztowałby co najmniej 800—1000 zł., przyczem na sprawienie inwentarza trzeba byłoby poświęcić najmniej 1200 zł.

Wobec tego nabył senat akademicki przekonania, że instytucja ta mogłaby być w życie wprowadzona dopiero wówczas, gdy kapitał urośnie do 30.000 zł., a tem samem zapewniony będzie dochód 1200 zł. rocznie.

To też senat akademicki uchwalił w roku 1900 udzielać subwencji 300 K. z dotychczasowych dochodów na wspomnienie istniejącej obecnie przy Towarzystwie Bratniej pomocy taniej kuchni.

W ten sposób bez nieostrożnego uszczuplenia dochodów kapitału fundacyjnego, urzeczywistnionym zostanie częściowo cel przez fundatora wskazany.

— **Czytelnia akademicka** we Lwowie urządziła 18 b. m. w Kasynie miejskiem wieczór z tańcami.

— **Pomnik Kornela Ujejskiego.** Wczoraj wieczorem w ratuszu odbyło się posiedzenie komitetu budowy pomnika Ujejskiego. Przewodniczył prezydent dr. Małachowski. Przedmiotem obrad były przedstawione 3 modele gipsowe i rysunki. Po wyczerpującej dyskusji przyjęto jeden z projektów. Biust będzie z brązu, a postument z granitu jasnego, nakrapianego czarnymi plamami. Koszt budowy wyniosł 5.400 zł. Wysokość pomnika wraz z biustem wyniesie 4-80 m. Pod powyższą sumą rozumie się zupełne ustawienie pomnika, prócz ogrodzenia. Pomnik wykończony będzie we wrześniu w roku przyszłym. W skład komisji weszli: dr. Małachowski, hr. Borkowski, dr. Opolski i dr. Lisiewicz. Ma ona w tych dniach zawrzeć pismem umowę z twórcą i wykonawcą pomnika, rzeźbiarzem p. Antonim Popielem, który natychmiast przystąpi do roboty.

Na życzenie komitetu, biust poety odlany zostanie w brązie w giserni Krupa w Wiedniu, przedtem jednak zaaprobuje go cały komitet.

Do zupełnego pokrycia kosztów pomnika brakuje komitetowi jeszcze 1400 zł.

— **Zarząd lwowskiego Towarzystwa właścicieli realności** odbył dnia 13 b. m. posiedzenie, na którym prezes p. Dobrowolski podał de wiadomości, że prezydium zarządu złożyło imieniem Towarzystwa hołd nowemu Arcybiskupowi ks. Bilczewskiemu, oraz powitało na dworcu kolejowym gr. kat. arcybiskupa ks. Szeptyckiego. Następnie zaś udał się prezes po raz wtóry do ks. Arcybiskupa Bilczewskiego z prośbą o przyspieszenie budowy kościoła św. Elżbiety na placu Solarni.

Dalej zawiadomił p. Dobrowolski, że Ministerstwo skarbu nie uwzględniło podania Towarzystwa o zaniechanie ściągania podatku osobisto-dochodowego według wymiaru z roku poprzedniego, przed doręczeniem nakazów zapłaty za rok bieżący, w obec czego uchwalono podjąć w tej sprawie ponownie akcję zbiorową z innemi pokrewnymi Towarzystwami Monarchii. Z kolei nastąpiło przyjęcie do Towarzystwa dwóch nowych członków.

Walne zgromadzenie członków uchwalono odbyć w pierwszej połowie marca 1901 i przysposobić na to zgromadzenie referaty w sprawach podatkowych i wodociagowych.

Następnie objął przewodnictwo wiceprezes p. Neumann, a na wniosek prezesa Dobrowolskiego uchwalono, aby po porozumieniu się z prezydium Rady miejskiej — na wieś miast, mający się odbyć 20 lutego w Wiedniu — wysłać wspólnie z delegacją m. Lwowa delegata Tow. właścicieli realności, na którego uproszono p. radcę Dobrowolskiego.

— **Zarząd Stowarzyszenia „Czytelnia i Wzajemnej pomocy”** robotników i służby kolei państwowych we Lwowie zawiadamia członków, że dnia 3 marca b. r. o godzinie pół do 3 po południu odbędzie się w lokalu Stowarzyszenia (gmach byłego dworca kolei czerniowieckiej) V. walne zgromadzenie z następującym porządkiem dziennym: Zagajenie; odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia; wybór pre-

zesa oraz nowego wydziału na rok 1901; wniośki członków.

— **Ludność Lwowa** wraz z przedmieściami wynosi według obliczenia biura spisowego 159.459 osób.

— **Ostatni wieczorek** z tańcami w Stowarzyszeniu „Gwiazda”, odbędzie się we wtorek, 19 b. m. Zaproszenia otrzymać można w biurze Stowarzyszenia, ul. Franciszkańska.

— **Żałobne nabożeństwo** za duszę s. p. Stanisława hr. Roztworowskiego, urządzone staraniem kolegów zmarłego, odbyło się dzisiaj o godzinie 9 rano w kościele OO. Karmelitów.

— **Panna Helena Miłkowska**, córka znakomitego powieściopisarza T. J. Jeża, po obronie rozprawy doktorskiej na Uniwersytecie genewskim otrzymała stopień doktora medycyny.

— **Złoty remontoir** damski złożył w policyi zegarmistrz Backtrog z tem, że zegarek ten chciał mu sprzedać dnia 14 b. m. jakiś młody student, mający żyły przy sobie, a gdy zegarmistrz kazał sobie wskazać dom jego rodziców, student ów, prowadząc go na ulicę Zieloną, umknął w drodze, zostawiając zegarek.

— **Przytrzymano** wczoraj po południu na włamywaniu się do sklepu trafikanta Nachmana przy ul. Kazimierzowskiej, w czasie chwilowej nieobecności jego — niejakiego Wład. Potockiego, który wypatrzył tę porę i szybko wypróżnił jedną szufladę z drobną monetą. Część jej uciekającą pogubił, a 9 K. jeszcze przy nim znaleziono.

— **Pożar.** Wczoraj o godzinie pół do 5 powstał ogień dachowy w oficynach realności L. Baczewskiego pod l. 87 za rogatką Żółkiewską. Przyczyną pożaru musiała być jakaś szczeniaka w kominie, który właśnie wczoraj słomą wypalano. Szkoda jest nieznaczna, gdyż tylko część dachu gontowego uległa zniszczeniu, ogień zlokalizowała straż pożarna.

— **Z Krakowa** piszą nam: Wydział krakowski kongregacji kupieckiej obradował wczoraj nad pismem sekretarza londyńskiego związku handlowego w sprawie nawiązania stosunków handlowych kupeców galicyjskich z angielskimi.

Wydział Towarzystwa „Samopomocy” lekarzy w Galicji, Bukowinie i na Szląsku, odbył wczoraj pierwsze posiedzenie. Prezes prof. Jordan przedłożył następujące sprawy, które Towarzystwo zająć się powinno: bezpłatne leczenie, konkurencja lekarska, ubezpieczenie się lekarzy za pośrednictwem Towarzystwa i inne.

Wczoraj odbyło się tu walne zgromadzenie Towarzystwa miłośników historii i zabytków Krakowa. Liczba członków wzrosła na 482. Profesor Domański poruszył myśl, ażeby Towarzystwo wydało ilustrowany opis Krakowa, na co się wszyscy zgodzili. Dr. Klemens Bakowski wygłosił odczyt p. t.: „Wstęp do historii Krakowa”, w którym między innemi wykazywał, że w r. 860 naszej ery Kraków z pewnością już istniał, gdyż wspomina o nim w dziele swem żyd Ibrahim Ibn Jakób, który podówczas już był w stosunkach handlowych z mieszkańcami Krakowa.

— **Bal prasy** w Krakowie przyniósł czystego dochodu 1940 K.

— **„Rodzina”** w Stryju odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę, 24 b. m., w Czytelnicy kolejowej o godzinie 2 po południu.

— **Liczba mieszkańców** m. Tarnopola z przedmieściami Gaje wielkie i małe ma 28.644 mieszkańców bez wojska.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Franciszka ze Zborowskich Hanuszowa, wdowa po poborcy podatkovym, w 77 roku życia; Krystyna Kruk, wdowa po obywatelu m. Lwowa, w 78 roku życia;

Anna Schustowa, żona urzędnika sądowego, w 30 roku życia.

W Nowym Sączu, ks. Sozański, T. J., w 74 roku życia.

W Busku, Marya z Königów Przysiecka, wdowa po prezydencie sądu obwodowego w Kolomyi, w 63 roku życia.

W San Remo, Stefan Kosielski, właściciel dóbr ziemskich na Podolu rossyjskiem, przeżywszy lat 29.

— **Falszerze banknotów.** W Lipsku aresztowano onegdaj kilka osób, które wyrabiały fałszywe austriackie banknoty na 10 zł.

— **Na Semeringu** w jednym z tuneli rozjechał pociąg pospieszny inżyniera Polandta, który, znajdując się w tunelu, nie spostrzegł nadchodzącego pociągu.

— **Na karę śmierci** skazał sąd przysięgłych w Grudziądzu Kussa, Wierzocho, Neumann i Silińskiego, którzy wyłamali się z domu karnego grudziądzkiego, zamordowawszy poprzednio dozorcę Fausta.

— **Niezwykły sen.** We wsi Aleksandrówce, powiatu odeskiego, parę tygodni temu odbyło się wesele córki mieszczanina Antoniego Michajłowa, Wiery, z mieszkańcem Odessy, Aleksym Diegtiarem, który był subjektem sklepowym. Państwo młodzi po ślubie udali się do przygotowanego dla nich mieszkania, gdzie już licznie zebrali goście. W trakcie największej wesołości, Wiera Diegtiar uczuła, iż się jej ro-

bi słabo i udała się w towarzystwie swej przyjaciółki do sypialni, żeby spocząć. Po upływie kilku chwil, zaniepokojony małżonek udał się do pokoju żony, w celu poinformowania się o stanie jej zdrowia i ujrzał ją śpiącą. Odwiedziwszy swe powtórzył razy kilka. Wreszcie Diegtiar usiłował obudzić śpiącą małżonkę, lecz bezskutecznie. Wiera wciąż spała. Natenczas wezwano lekarza, który na szczęście wypadkowo znajdował się w pobliżu, oczekując na konie pocztowe. Zbadawszy stan chorej, lekarz oświadczył, iż należy wątpić, czy się obudzi do rana. Gdy zaś pozostał sam z rodzicami i mężem swej pacjentki, powiedział, iż Wiera zapadła w sen letargiczny i że trudno przewidzieć, kiedy on się skończy. Od tego czasu upłynęło już 16 dni Wiera Diegtiar się nie budzi. Śpiącą odżywiają mlekiem, wlewając je w usta. Rodzice Wiary opowiadają, iż po śmierci brata swego i przebytych z tego powodu trosk, córka ich zapadła w sen letargiczny, który wtedy trwał 6 dni. Diegtiar udał się z Odessy do Aleksandrowki wraz z zaproszonym lekarzem. Tamże udali się z Mikołajewą dwaj lekarze, zainteresowani niezwykłym wydarzeniem.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w sobotę „Marta“ czyli „Kiernasz w Ryszmondzie“, opera w 4 aktach Flotowa. Gościnny występ Aleksandra Myszugi w partyi Lionela.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Zaczarowane koło“, baśń dramatyczna w 5 aktach Lucyana Rydla.

Wieczorem o godzinie pół do 8 „Pajace“, opera w 2 aktach Leoncavalla. Zakończy „Rycerskość wieśniacza“ (Cavalleria rusticana), opera w 1 akcie Mascagniego. Gościnny występ Ign. Warmutha i Eug. Strassern.

W poniedziałek „Fatiniea“, operetka w 3 aktach Fr. Souppego.

Najbliższą nowością będzie „Pieniądz albo życie“ (La bourse ou la vie), komedia w 4 aktach Capusa, przekład Heleny Egerowej. Komedia ta grana była po raz pierwszy w Paryżu w teatrze Gymnase dnia 4 grudnia 1900 z wielkim powodzeniem.

Z Izby sądowej.

Lwów, 16 lutego.

(Echa defraudacyi w gal. Kasie oszczędności.)

Wczorajsza rozprawa popołudniowa rozpoczęła się przesłuchaniem świadka Zygmunta Szulakiewicza, adjunkta galic. Kasy oszczędności, szwagra oskarżonego Gąsiorowskiego.

Po zaprzysiężeniu zeznaje, że brał czynny udział w inwentowaniu weksli, zarządzanym przez dyrektora Stachiewicza. Czynność inwentowania polegała na tem, że jeden z urzędników czytał weksle, drugi zaś zaznaczał tę pozycję w terminarzu wekslowym. Świadek na pewno twierdzi, że w tym czasie weksła Ziioleckiego na 80.000 zł. nie było, bo byłoby to mu pozostało w pamięci a szczególnie zwróciło jego uwagę na to, że urzędnik kasy ma tak wielki weksel. T. zw. „pasek“ wekslowy był prowadzony osobno przez buchaltera a osobno przez dyrektora Zimę. Obydwa paski codziennie porównywano. Pasek buchaltera, który był jeszcze za Wędrichowskiego, znikł później; kto zaś go usunął, nie wie. O rezerwie wekslowej, mającej służyć na pokrycie strat wekslowych, dowiedział się dopiero w czasie runu.

Z kolei opisywał na czem polegało urzędowanie likwidatora. Likwidator miał wypełniać polecenia dyrektora Zimy. Polecenia Zimy zawsze prawie były ustne, wyjątkowo tylko pisemne i to na „świstkach“. Likwidator był tylko maszyną, musiał słuchać a poleceniom Zimy, wobec tej subordynacyi, jakiej względem swej osoby wymagał, nikt nie mógł się sprzeciwić. Do Zimy miał zaufanie do ostatniej chwili jego urzędowania. Zima Ziioleckiego cenił z powodu jego zdolności. Stosunek zaś między nimi nie był wcale przyjaznym, nie może również nie powiedzieć o tem, aby Ziiolecki z Zimą konferował i znosił się po za biurem.

Sw. ks. Jan Krasowski, kapelan wojskowy, zeznaje, że Ziioleckiego zna od lat 20, trzymał mu syna do chrztu i dał przeszło 3000 zł. na krzyżmo. Ziiolecki był bardzo przedsiębiorczy. Gdy mu świadek pomógł materialnie, Ziiolecki kupił konie, woził do budowy piasek, kupił potem górę piaskową, budował domy wspólnie z Bauerem. Świadek dzierżawił z Ziioleckim także od r. 1892 hotele Métropole i Impérial. W r. 1895 wystąpił ze spółki. W czasie trwania tej spółki podpisywał Ziioleckiemu weksle. Jeden weksel nie przenosił sumy 70.000 zł. W chwili wystąpienia jego ze spółki dług Ziioleckiego

wynosił w Kasie oszczędności 120.000 zł. Po rozwiązaniu kontraktu co do gmachu skarbkowskiego z Lityńskim, zarobił Ziiolecki przeszło 65.000 złr. z czego zaraz za 50.000 zł. wykupił weksle tak, że dług w Kasie oszczędności wynosił tylko 70.000 zł. Między 8 a 9 stycznia podpisał świadek Ziioleckiemu weksel na 70.000 zł. Weksla zaś na 72.500 zł. lub na 80.000 zł. nie podpisywał, ani nie upoważniał Ziioleckiego do podpisywania weksla tego jego nazwiskiem.

Świadek zapytany następnie co do stosunku Ziioleckiego do Zimy, oświadcza, iż nie bliższego o tem powiedzieć nie może. Od Ziioleckiego słyszał tylko, że Zima był Ziioleckiemu pomocny w zarobieniu tych 65.000 zł. na dzierżawie gmachu skarbkowskiego. Ziiolecki wyrażał się o Zimie zawsze z pełnym szacunkiem i był mu za wspomnianą wyżej pomoc wdzięcznym.

Świadek Franciszek Buczyński, radca sądowy z Monasterzysk, szwagier Ziioleckiego, po zaprzysiężeniu przedstawia cały okres życia Ziioleckiego od r. 1881 od czasu, kiedy go poznał będąc jeszcze praktykantem sądowym w Grzymałowie. Przedstawia w ogóle oskarżonego Ziioleckiego, jako człowieka nadzwyczaj przedsiębiorczego i pilnego i wymienia poszczególne interesa Ziioleckiego. Świadek wie o tem, że dług Ziioleckiego wynosił w Kasie oszczędności około 100.000 zł. O tem, aby Ziiolecki miał w Kasie weksel na 80.000 zł. nie wie. Ziiolecki przed nim ze wszystkim się zwierzał, i gdyby był miał podobny weksel byłby mu z pewnością powiedział. Znając dokładnie stosunki majątkowe Ziioleckiego stwierdzić tylko może, że zobowiązania jakie ma Ziiolecki równają się pod względem wartości z tem, co posiada w nieruchomościach. Ziiolecki opowiadał raz świadkowi, że Zima dał za wielki kłedyt Szczepanowskiemu i że on obawiając się, ażeby kiedyś nie potrzebował świadczyć przeciw Zimie, chce się z Kasy oszczędności usunąć. Świadek go jednak wtedy uspokoił zapewniając, że stosunki Szczepanowskiego są dobre.

Na stosowne zapytanie oświadcza świadek, że wie o tem, iż Ziiolecki podpisywał Zimie weksle z grzeczności.

Po odczytaniu protokołu św. Lityńskiego z którego wynika, że na dzierżawie gmachu skarbkowskiego zarobił Ziiolecki około 65.000 złr., zarządził przewodniczący kilkuminutową przerwę.

Po przerwie dłuższy czas zajęła sprawa konta dr. Adolfa Liliena. Na konto to pobrał Zima dla Szczepanowskiego kwotę 160.000 złr. i w krótkim czasie dług ten wyrównał. Z zapisków Kasy wiadomem jest tylko, że na pokrycie tej sumy wpłynęła do Kasy kwota 80.000 złr. W jaki zaś sposób pokrytą została reszta — to pozostało dotychczas zagadką.

Obrona przypuszcza, że resztę tę pokrył Zima właśnie tym wekslem na 80.000 złr., który miał zawierać podpis Ziioleckiego.

Na tem o godzinie 6 minut 30 wieczorem odroczył przewodniczący rozprawę do dzisiaj rana.

Na dzisiejszej przedpołudniowej rozprawie zeznawał najpierw radca Dworu Jägermann na okoliczność, w jaki sposób odebrał urzędowanie od dyrektora Zimy i oddał je p. Stachiewiczowi. Przy tej sposobności dodał świadek, że na żądanie samego komitetu, Zima jeszcze ciągle pozostawał w Kasie oszczędności, bo w jej agendach, zwłaszcza w owych czasach tak bardzo krytycznych, bez jego bezpośredniej pomocy nikt obcy zorientować by się nie był w stanie.

Następny świadek p. Ludwik Stachiewicz zeznał podobnie jak poprzedni świadek. W zeznaniach swoich podał nadto, że Zima nazwał Gąsiorowskiego przed świadkiem filarem Kasy oszczędności. Świadek miał zwyczaj kontrolowania asygnat, asygnaty jednak na 3666 złr. nie widział. Do Gąsiorowskiego miał zaufanie. Dostęp do skarbcza za czasów urzędowania świadka miał także Gąsiorowski.

Po odczytaniu rozmaitych dokumentów odnoszących się do sprawy podniesienia przez Zimę kwoty 3666 złr. z rachunku ś. p. Czerwieńskiego, odczytano zeznania, ś. p. Franciszka Kuczyńskiego i Władysława Czerwieńskiego, wyjaśniające bliżej powstanie rachunku Czerwieńskiego w galic. Kasie oszczędności.

Przewodniczący zarządza kilkuminutową przerwę.

(Po przerwie).

Rzecznik pp. Koczyndyk i Kreyser dawali następnie wyjaśnienia co do obowiązków likwidatora i co do sposobu wypłat w każdej instytucyi a w szczególności w Kasie oszczędności.

Znawca Koczyndyk stwierdza, że instrukcyi dla urzędników w tym względzie nie było, istniały tylko t. z. „normalia“, t. j. przepisy dla poszczególnych działów. Normalia takie musiał każdy urzędnik przeczytać i podpisać. Likwidator mógł tylko na własną rękę asygnować takie kwoty, które z góry były już unormowane n. p. pensye urzędników i służby i t. p. Inne asygnaty zaś mógł wystawiać likwidator tylko na polecenia dyrektora. Następnie opisywał p. Koczyndyk scenę, jaka się rozegrała między nim a Zimą

w r. 1884. Świadek wiedząc, że Zima pobrał kupony od papierów wartościowych płatne 1 stycznia i 1 marca i zrealizował je w Towarzystwie Kredytowym Ziemskim i Banku hipotecznym, żądał od niego wniesienia pieniędzy do Kasy.

Gdy Zima pieniędzy tych przez dłuższy czas nie wnosił, dając wymijające odpowiedzi, napisał p. Koczyndyk o tem list do naczelnego dyrektora p. Tarnawieckiego, donosząc zarazem, że w Kasie dzieją się nieporządku, że Zima poznał rozmaite książki, a między innymi także książkę z numerami efektów. Świadek potrzebę tej książki efektów motywował tem, że w razie n. p. spalenia efektów, amortyzować ich nawet nie można było. Wedle statutów Kasy, przysługiwało także świadkowi prawo posiadania jednego z kluczów do skarbcza. Ponieważ klucz ten Zima mu odebrał, co według statutu Kasy było nielegalnem, wniósł świadek podanie do dyrekcyi o zmianę tego paragrafu w statutach, obawiając się o swoją osobę. Podanie to ponaglał jeszcze dwukrotnie pisemnie, ale odpowiedzi dotychczas nie dostał, tylko Zima zrobił mu porządną awanturę.

Drugi rzeczoznawca p. Kreyser zeznał, że likwidator miał wystawiać na ustne lub pisemne polecenia dyrektora asygnaty, nie potrzebując wcale sprawdzać, czy asygnata zgadza się z rzeczywistym stanem ksiąg kasowych.

Następnie po odczytaniu świadectw majątku i moralności obydwu oskarżonych, postawiła obrona Ziioleckiego cały szereg wniosków. Między innymi obrońca dr. Grek żądał zawiązania do rozprawy jako świadków pp. wiceprezydenta Michalskiego i dr. Aeschkenazego na stwierdzenie okoliczności, że Ziiolecki po zarządzonej uwięzieniu Zimy nosił się z myślą ustąpienia z Kasy oszczędności.

Po oświadczeniu się oskarżyciela publicznego na te wnioski, trybunał udał się na naradę.

Trybunał po dłuższej naradzie odrzucił wszystkie wnioski obrony, uzasadniając odmowę tem, że są one postawione na stwierdzenie okoliczności bądź już na rozprawie obecnej udowodnione, bądź na fakta obojętnej dla sprawy natury.

Na tem postępowanie dowodowe ukończono, poczem zabrał głos prokurator Państwa. W dłuższym przemówieniu uzasadniał oskarżyciel publiczny wniesiony przeciw Ziioleckiemu i Gąsiorowskiemu akt oskarżenia o współwinę w zbrodni sprzeniewierzenia, popełnionej przez Zimę na szkodę gal. Kasy oszczędności, powołując się już to na zeznania świadków złożone w śledztwie, już to na wyniki obecnie przeprowadzonej rozprawy.

Po południu przemawiać będą obrońcy Ziioleckiego dr. Grek i dr. Kwiatkowski, tudzież obrońca Gąsiorowskiego dr. Max.

Wyrok zapadnie dopiero późnym wieczorem.

Głosy publiczne.

Zarząd Biblioteki słuchaczy prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego wzywa wszystkich pp. dłużników, aby w przeciągu dni 14 zwrócili wypożyczone książki, w przeciwnym bowiem razie zarząd będzie zmuszony zwrócić się na drogę sądową i nazwiska ich podać do publicznej wiadomości.

Zarząd udzieli chętnie wszelkich wyjaśnień. Adres Towarzystwa: Collegium novum. Kraków, Towarzystwo Biblioteki słuchaczy prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Za zarząd Towarzystwa Biblioteki słuchaczy prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego: Stanisław Spitzer, wiceprezes; Tadeusz Spiss, sekretarz.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Koleje lokalne. Do międzynarodowej umowy dotyczącej się kolejowych przesyłek towarowych przystąpiła między innymi otwarta dnia 27 października 1900 r. kolej lokalna Bolęcin-Jaworzno, oraz otwarta dnia 9 stycznia 1901 r. linia Kimpolung-Valeputna, bułowińskich kolei lokalnych.

C. k. koleje państwowe. W okręgu dyrekcyi w Villach zamknięto na pozostały okres zimowego rozkładu jazdy, przystanek osobowy Schrattenberg, leżący na szlaku Amstetten-Pontafel pomiędzy stacyami Scheifling i St. Lambrecht.

Kolej południowa. Dnia 1 lutego 1901 otwarto w kilometrze 8506 wąskotorowego szlaku: Preding-Wieselsdorf-Stainz, (styryjskie koleje krajowe) przystanek osobowy „Herbersdorf“.

Przewodnik „Kółek rolniczych“ ożywia się coraz bardziej i staje się doskonałym doradcą wszystkich tych sfer naszego społeczeństwa, które około instytucyi „Kółek rolniczych“ się skupiają. W ostatnim n. p. numerze, znajdujemy na czele głos włościanina F. Magrysia z Haradzlówki na temat „pracujcie w Kółkach i zakładajcie kasy Raiffeisenowskie!“ Następnie napisany bardzo jasno i przystępnie, a widocznie przez doskonałego gospodarza artykuł p. t. „O owsie, jego uprawie i odmianach“. Między innymi znajdujemy dalej bardzo zajmujące i praktyczne odpowiedzi Juliana br. Brunickiego i J. Hancernika na pytanie „Jakie gatunki drzew są najodpowiedniejsze do małych wiejskich sadów?“ W rubryce „Z doświadczeń włościańskich“ kilku włościan podaje swe sposoby zeznania i rady o szeregach spraw gospodarskich. Pani Marya Bleicher z Hruszatyce pisze „O gęsiach emdenkich“ i t. d. i t. d. Obfite informacye uzupełniają bogatą treść każdego numeru tego pożytecznego wydawnictwa.

Wiedeń, 16 lutego. (Tel.) W. Abendpost zaprzecza doniesieniu pewnego wiedeńskiego dziennika fachowego, jakoby Rząd pozwoił był owym firmom wiedeńskim, które posiadają formalnie zorganizowane rzeźnie, sprowadzać nierogaczynę z Rumunii. *Wiener Abendpost* oświadcza, że w Ministerjum spraw wewnętrznych nie wiadomo o takich ogólnikowych zezwoleniach na dowóz w przyszości nierogaczyny z Rumunii.

Wiedeń, 16 lutego. W ciągnięciu premiowem losów Boden-Credit-Anstalt pierwszej emisji główna wygrana 90.000 koron padła na seryę 1653 nr. 69, 4.000 koron na ser. 1141 nr. 54, wygrano po 2.000 koron ser. 3223 nr. 100 i 3326 nr. 6; w ciągnięciu amortyzacyjnem wylosowano serye: 498, 604, 1176, 1366, 1417, 1495, 1717, 1890, 2048, 2174, 2799, 2967, 3001, 3204, 3321 i 3467.

Budapeszt, 16 lutego. Dyrekcyja węgierskiego banku eskontowego uchwaliła rozdzielić 6 procent dywidendę wynoszącą 24 koron na akcyę

Kolej miejska budapeszteńska rozdzieli dywidendę w kwocie 28 koron za akcyę.

Wiedeń, 16-go lutego. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na wiosnę 7-80 do 7-81. Pszenica na maj-czerwiec — do —. Pszenica na jesień — do —. Żyto na wiosnę 7-76 do 7-77. Żyto na maj-czerwiec — do —. Żyto na jesień — do —. Kukurudza na maj-czerwiec 5-53 do 5-54. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień 5-66 do 5-67. Owies na wiosnę 6-66 do 6-67. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień — do —. Rzepak na styczeń-luty — do —. Rzepak na sierpień-wrzesień — do —. Olej rzepakowy na kwiecień-maj — do —.

Uspokobienie: słabe. — Pogoda: piękna, zimno.

Budapeszt, 16-go lutego. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na kwiecień 7-52 do 7-53. Pszenica na październik 7-65 do 7-66. Żyto na kwiecień 7-34 do 7-35. Żyto na październik 6-66 do 6-67. Owies na październik — do —. Owies na kwiecień 6-30 do 6-31 Kukurudza na październik — do —. Kukurudza na maj 5-23 do 5-24. Rzepak na sierpień 12-65 do 12-75.

Oferty na pszenicę: dostateczne. — Chęć kupna: mierna. — Uspokobienie: spokojne. — Pogoda: mróz.

Berlin, 16-go lutego. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 85-05. Spirytus 44-20.

Frankfurt, 16-go lutego. Austriackie Kredyty 212-25, Koleje państwowe 144-25, Alpy —, Disconto 184-60, Laura 199 — Montany —. Tendencya: —.

Paryż, 16-go lutego. Trzyprocentowa renta 102-32. Mąka 25-90.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 24-35 do 24-45, loco Otokumiec 22-80 do 22-90, loco Berno-Wiedeń 23 — do 23-10, na marzec loco Aussig 24-40 do 24-50. Cukier w kostkach: *prima* 86-75 do 87 —, *secunda* 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 38-80 do 39-20. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 11 — do 11-50, galicyjska przełoczysta 40-35 do 41-35. (*Ceny w koronach.*)

Targ zbożowy.

Lwów, 16go lutego. Pszenica gotowa 7-60 do 7-80, pszenica na termina 7-30

7-60, żyto gotowe 6-50 do 6-75, żyto na termin 6-40 do 6-60, owies obrobiony gotowy 6-30 do 6-60, owies na termin 6-20 do 6-50, jęczmień pastewny 5-60 do 5-85, jęczmień browarniczy 6— do 6-75, rzepak 14— do 14-50, linianka 10-50 do 11—, groch pastewny 6-25 do 6-50, groch do gotowania 6-75 do 12—, wyka 6-50 do 7—, nasienie liniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5-75 do 6—, hreczka 7— do 7-25, konieczyna czerwona galicyjska 55— do 70—, biała 35— do 75—, szwedzka 45— do 75—, tymotka 19— do 26—, kukurudza — do —, nowa 5-80 do 6—, chmiel stary — do —, nowy za — kilo — do —.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy 17-15 do 17-25, paritas Tarnopol na termin 16-75 do 17—, waranty — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął na czwarkowych posłuchaniach ogólnych między innymi także biskupa sufragana krakowskiego ks. Anatola Nowaka.

Izba posłów ma obecnie z powodu zapust kilkudniowe feryje parlamentarne. W ciągu tych feryj toczyć się mają dalej rokowania w sprawie niemieckich interpelacji. Jeżeli nie doprowadzą do skutku, Prezydent Izby poda do jej wiadomości swoją decyzję. Zapewniają, że wypadnie ona w ten sposób, iż takie interpelacje będą odczytywane w tłumaczeniu niemieckim, oryginalny zaś tekst będzie dołączony do protokołu stenograficznego, jako załącznik.

Politik potwierdza, że dotychczasowe rokowania w sprawie innojezyckich interpelacji nie wydały skutku, dlatego też pozostawiono rozstrzygnięcie Prezydentowi Izby. Prezydent — według *Politik* — prawdopodobnie rozstrzygnie tak, że interpelacje i wnioski mogą być wnoszone w językach słowiańskich, w protokole będą jednak umieszczane tylko w języku niemieckim. Jedna i druga strona na to się nie zgadza.

W Izbie poselskiej odbyła się wczoraj konferencja biura Izby dla ustanowienia programu czynności na bieżącą sesję. Na ostatnim posiedzeniu tajnem Izby, zapomniano, że według regulaminu także protokół z tajnego posiedzenia natychmiast musi być weryfikowany. W skutek tego okazało się koniecznym zwołanie drugiego posiedzenia tajnego we środę.

W węgierskiej Izbie dep. oświadczył w toku dyskusji nad budżetem ministerstwa wyznań i oświaty, minister dr. Wlassicz, że nieda się nakłonić do jakichkolwiek ryzykownych reform w zakresie szkół średnich. Za filar nowoczesnej szkoły uważa pielęgnowanie nauk humanistycznych. Przy reformie szkół średnich zmienił plan nauk przedewszystkiem w duchu czysto narodowym i przekształcił z gruntu instytucję seminarjów nauczycielskich. Wielkie przepełnienie szkół jest przyczyną, iż nauczyciele nie mogą wywiązać się ze swojego zadania tak jakby należało, że z nauczaniem nie idzie w parze wychowanie. Minister projektuje zmiany pod względem uzyskiwania doktoratu z nauk prawnych i zamierza zaprowadzić doktorat z nauk Politechnice, jednak tylko w formie stopnia naukowego. Następnie przedłożył minister główne zasady reformy szkół wydziałowych i zakończył zapewnieniem, że wszystkie jego zarządzenia przejęte są myślą wytworzenia jednolitego, ściśle spojenego społeczeństwa węgierskiego.

Z Torunia donoszą: Katolicy niemieccy, którzy niedawno wysłali prośbę do Arcybiskupa o przekazanie im jednego z kościołów toruńskich, otrzymali odpowiedź, że to sprzeciwia się zasadom prawa kościelnego. Kościół parafialny jest dla wszystkich, którzy w obrębie parafii mieszkają, bez różnicy języka. Można by tylko jaki inny pomocniczy kościół przeznaczyć dla katolików pewnej narodowości, ale takiego kościoła w Toruniu nie ma.

Z ogólnym stanem małego stanu wojennego w Kijowie pozostaje, jak się zdaje, w związku wiadomość, że tamtejszy generał-gubernator Dragomirow, rozkazał wyznaczyć 200 szeregowców z garnizonu wojskowego do pomocy stójkowym i do spełniania stałej służby policyjnej w mieście.

Według wiarygodnych rzekomo informacji, rosyjski ambasador poruszył na ostatniej audyencji u sułtana sprawę położenia w Macedonii i rozwiódł się obszerniej o wicherzaniu macedońskiego komitetu. Ambasador zganił macedońskie władze lokalne z powodu ich ośpałości w obec wicherzycieli i zalecał surowe wystąpienie przeciw burzycielom

spokoju, zaręczając równocześnie, że Rosya zachowa się neutralnie, gdyby miało przyjść do krwawego zatargu pomiędzy wojskiem tureckim a macedończykami. Dalej oświadczył ambasador, że Bułgaria postradała sympatyje w Europie z powodu tolerowania czy nawet popierania komitetów macedońskich.

Z Sofii donosi *Biuro Reutersa*: W obec doniesień sofijskich dzienników, jakoby prezes ministrów Petrow zawiesił działalność macedońskich towarzyszy strzeleckich wskutek wezwania gabinetu wiedeńskiego, stwierdza organ urzędowy *Swet*, że nie Austro-Węgry, tylko inne wielkie mocarstwa, pomiędzy nimi także Rosya, zażądały kategorycznie stłumienia tych stowarzyszeń, zagrażających pokojowi na półwyspie bałkańskim.

Z Londynu donoszą, jako pogłoskę, że policja przed uroczystym otwarciem parlamentu dowiedziała się o zamierzonym zamachu na króla i zarządziła wszelkie środki ostrożności.

Standard donosi, że zawarcie pokoju w Chinach odleglejszym jest obecnie, niż kiedykolwiek przedtem. Rząd chiński — jak się okazuje — wynajduje ciągle nowe wykręty. Zdaje się, że angielski poseł wkrótce zażąda akcyi stanowczej. Hr. Waldersee wysłać już miał ultimatum na dwór chiński.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 16 lutego. (Tel. prywatny.) Klinika ginekologiczna prof. Jordana została już zupełnie odczyszczoną i w poniedziałek będzie na nowo otwartą. Prócz 5 wypadków śmierci kobiet na septyczne zakażenie, które zmarły jeszcze w styczniu, nikt więcej nie umarł.

Kraków, 16 lutego. (Tel. prywatny.) Przed sądem przysięgłych odbyła się dziś rozprawa karna przeciw 21-letniej Małgorzacie Ochmańskiej z Grzegorzem, oskarżonej o zamordowanie w okrutny sposób nowonarodzonego dziecka, któremu zatkała usta listwami. Oskarżona przyznała się do zbrodni. Trybunał po przeprowadzonej rozprawie skazał ją na 3 lata ciężkiego więzienia z postem co miesiąc.

Wiedeń, 16 lutego. *Wiener Zeitung* donosi: Najj. Pan nadał Najd. Arcyksiężniczce Elżbiecie Maryi wielką wstęgę orderu Elżbiety.

Wiedeń, 16 lutego. Pogrzeb króla Milana odbył się wczoraj w sposób uroczysty podług ceremoniału, przyjętego dla członków domów panujących. Obecni byli: Najj. Pan, wielu Najd. Arcyksiążąt, zastępca króla serbskiego adjutant Petrowicz, tudzież zastępca króla rumuńskiego, oraz wielu dyplomatów i dygnitarzy dworskich. Po pokropieniu zwłok przez patriarchę Brancewicza w kościele serbskim, złożono trumnę na rydwanie żałobnym i kondukt wśród szpaleru publiczności ruszył na dworzec kolei państwowych, z kąd zwłoki odjechały do Karłowic.

Wiedeń, 16 lutego. *Wiener Ztg.* donosi, że P. Minister oświaty zatwierdził dr. Stanisława Maziarskiego jako docenta prywatnego dla normalnej histyologii na wydziale medycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wiedeń, 16 lutego. Do *Polit. Corresp.* donoszą z Rzymu: W tych dniach ma przybyć do Rzymu nowy minister rezydent rosyjski Gubastow. Najważniejszym jego zadaniem będzie przywrócenie przyjaznych stosunków między Rosją a Watykanem, jakie istniały za czasów, gdy posłem był p. Izwołski. Rząd rosyjski chce dołożyć wszelkich starań, ażeby umożliwić powrót tych stosunków. Rokowania w sprawie obsadzenia opróżnionych stolic biskupich w Rosyi trwają dalej. Słychać, że internowany w Odesie biskup Simon otrzymał pozwolenie wyjazdu z Rosyi.

Wiedeń, 16 lutego. *Slavische Corr.* donosi, że w sprawie przyjmowania nieniemieckich interpelacji przez Prezydium Izby, strony znajdując się na drodze do porozumienia.

Karłowice, 16 lutego. Pociąg ze zwłokami Milana ma przybyć do Karłowic o pół do 12, w mieście ogromny ruch, z okolicy przybyło bardzo wiele osób. W Semlinie stoi osobny pociąg celem przewiezienia gości z Serbii. W Krużedole, gdzie pochowana jest księżna Lubyca, jeden z najstarszych mieszkańców, który był obecnym na jej pogrzebie, pokazał miejsce, gdzie ks. Lubyca pochowano. Rzeczywiście znaleziono tam jej trumnę. Trumna drewniana była pęknięta. Zwłoki utrzymane dobrze. Perły i jedwabne suknie na zwłokach są nienaruszone. Twarz nie zmieniła się. Obok księżnej została pochowana zwłoki Milana.

Chojnice, 16 lutego. (Tel. prywatny.) Jako świadkowie w procesie Leviego zawezwani zostali także komisarze kryminalni Braun i Wehn, oraz ojciec zamordowanego Wintera. Levy ma dwóch obrońców: Appelbauma z

Chojnic i Sonenfelda z Berlina. Oskarżony liczy 30 lat i nie był karany.

Budapeszt, 16 lutego. Klub liberalny Izby deputowanych wczoraj przyjął budżet ministerstwa obrony krajowej, sprawiedliwości i skarbu.

Budapeszt, 16 lutego. Między zapowiedzianymi dziś interpelacjami w sejmie węgierskim znajduje się interpelacja dotycząca się nabycia terenu w Chinach przez Austro-Węgry.

Budapeszt, 16 lutego. Podczas demonstracyjnego pochodu robotników pozbawionych pracy, który zrazu miał przebieg spokojny, zbito kilka szyb zwierciadłanych w kawiarniach i restauracjach. Pewien urzędnik policyjny ugodzony kamieniem w głowę padł bezprzytomny. Demonstranci zaczęli krzyżeć: Precz z burżoazją! Precz z posiadającymi! Precz z tyranami! Policja musiała dobyć pałaszy, 3 osoby były ciężko ranne, 15 lekko. Około godz. 5 przywrócono spokój. Aresztowano 35 osób.

Berlin, 16 lutego. Podczas dyskusji w parlamencie nad etatem chińskim zabrał wczoraj głos minister wojny Gossler, aby stanowczo odepierać zarzuty, podniesione przeciw hr. Waldersee, i przeciw żołnierzom niemieckim w Chinach. Minister oświadczył, że od chwili przybycia hr. Waldersee do Chin nastał tam znowu pewien porządek. Hr. Waldersee starał się okrucieństwem koniec położyć i postępuje w ogóle z możliwą łagodnością.

Berlin, 16 lutego. Parlament przyjął w trzecim czytaniu przedłożenie w sprawie Chin.

Berlin, 16 lutego. Komisarz kryminalny Thiel, którego w procesie Sternberga aresztowano, został wczoraj za przekupstwo i nakłanianie do oszczerstw skazany na trzy lata ciężkiego więzienia i utratę praw obywatelskich.

Petersburg, 16 lutego. Minister skarbu zarządził podwyższenie taryfy dla niektórych proveniencyj ze Stanów Zjednoczonych.

Rzym, 16 lutego. Nowi ministrowie złożyli przysięgę w ręce króla.

Rzym, 16 lutego. (Tel. prywatny.) Konsystorz papieski projektowany w marcu odłożono do czerwca.

Paryż, 16 lutego. Izba deputowanych wczoraj prowadziła dalej obrady nad interpelacją w sprawie Tunisu. Minister Deleassé bronił systemu protektoratu. Izba uchwaliła porządek dzienny, wyrażający zgodę na oświadczenie ministra.

Paryż, 16 lutego. *Agencja Havasa* donosi z Lizbony: Władze hiszpańskie stosują teraz tak ostrą cenzurę, że hiszpańscy korespondenci pism zagranicznych mogą telegramy nadawać tylko we francuskich lub portugalskich miastach granicznych. Z tego powodu dostały się za granicę wiadomości mylne i przesadzone o demonstracjach, które nie miały tak poważnego charakteru. Tylko w kilku miejscowościach rozgoryczenie wśród ludności doprowadziło do groźniejszych ekcesów.

Chalons nad Saoną, 16 lutego. Strajkujący robotnicy z fabryk metali wybili kilka szyb sklepowych i zranili kamieniem jednego żandarma.

Madryt, 16 lutego. Rząd przypuszcza, że do końca przyszłego tygodnia powrócą znów normalne stosunki. Z tego powodu uchwalił dopiero w przyszłym tygodniu postawić kwestję zaufania.

Madryt, 16 lutego. Dziennik *Heraldo* ogłasza proklamację generała Weylera, która powiada, że wszystko co tylko mógł uczynił, aby uniknąć objęcia w swe ręce cywilnego zarządu miasta; skoro jednak ogłoszono prawo wojenne, uważa za swój obowiązek utrzymać spokój i porządek. — Zamknięto wydawnictwo dziennika *Pia*. W Madrycie i na prowincyi uspokoiło się. Tylko w Granadzie przyszło wczoraj do demonstracji, w których 2 osoby zabito a kilka zraniono.

Konstantynopol, 16 lutego. Na pokładzie parowca „Apoles” austr. Lloyd'a przybyłego z Aleksandretty do wyspy Rhodus, umarła pewna dziewczyna wśród objawów dżumy.

Londyn, 16 lutego. *Biuro Reutersa* zaprzecza, jakoby król Edward już w najbliższych dniach wyjechał miał zagranicę.

Londyn, 16 lutego. Król zamianował wielkiego księcia rosyjskiego Michała honorowym kawalerem wielkiej wstęgi orderu of the Bath.

Londyn, 16 lutego. *Biuro Reutersa* zaprzecza niepomysłnym pogłoskom o stanie zdrowia następcy tronu.

Londyn, 16 lutego. W Izbie gmin zapytał Gibson Bowles, czy rządowi wiadomo o tem, że wojska niemieckie we wrześniu 1900 zawaładnęły częścią niezawisłego państwa Congo, usunąwszy z tamtejszych stacyj posterunki belgijskie pod zagrożeniem wojny, i że w ten sposób Niemcy opanowali obszar wydzierżawiony w r. 1894 Anglii przez króla belgijskiego, który to obszar później w skutek sprzeciwienia się rządów francuskiego i niemieckiego Anglia napowrót wydała.

Cranborne odpowiedział, że rząd nie ma o tem urzędowej wiadomości i że wdroży dochodzenia. Następnie kontynuowano dyskusję adresową.

Sidney, 16 lutego. W Sidneyham wykoleił się pociąg kolei miejskiej. 7 osób zabitych, 26 rannych.

Baku, 16 lutego. Według dochodzeń przeprowadzonych po dzień 14 lutego zginęło podczas pożaru zakładów naftowych 11 osób dorosłych i 7 dzieci. Następnie 109 osób umarło wskutek poparzenia, a wiele jeszcze jest w szpitalach. Spaliło się dotąd 11 domów robotniczych. Ogółem zgłoszono pretensje z powodu spalonego mienia w wysokości 259.000 rubli, z czego 150.000 rubli już zapłacono.

Wypadki w Chinach.

Wiedeń, 16 lutego. Z okrętów będących w drodze do Chin, przybędzie krążownik „Leopold”, w marcu, a korweta „Donau” w maju na wody chińskie. Okręt „Donau” służy oficerów i załogę eskadry austro-węgierskiej; komendant jego Hans dezygnowany jest w miejsce Blesa komendanta krążownika „Marya Teresa”.

Berlin, 16 lutego. Hr. Waldersee donosi z Pekinu, że mała kolumna majora Della Tezasse wyruszyła dnia 13 b. m. z Tientsinu na południe, zaś ostatnia część kolumny Trothy wróciła do Pekinu 12 b. m.

Londyn, 16 lutego. *Times* donosi z Pekinu pod datą wczorajszą: Projekt władz wojskowych dotyczący się zarządzeń, celem obrony poselstw zagranicznych zawiera plan wybudowania międzynarodowego fortu wzdłuż pałacu cesarskiego w Pekinie. Wszystkie sąsiednie budowle i pałac cesarski muszą być zdemolowane. Wybudowanie tego fortu będzie dokonane jak najrychlej, jeszcze przed powrotem dworu cesarskiego do Pekinu. Znajdujące się w posiadaniu Chińczyków prywatne budowle w bliskości poselstw zabrano. Francuzi i Niemcy zabrali wielkie kompleksy gruntów i nie mają zamiaru zapłacić za nie wynagrodzenia.

Waszyngton, 16 lutego. Sekretarz stanu dla spraw skarbowych Gage wystosował okólnik do urzędników cłowych, w którym ustanowiono cło kompensacyjne za rosyjski cukier rafinowany, któryby w przyszłości dowożono do Stanów Zjednoczonych, na 0-692 dolara za cetnar. jako dodatek do cła zwyczajnego. Ogółem zatem wynosić będzie cło od rosyjskiego cukru rafinowanego 2-642 dolarów za cetnar. Sekretarz stanu poczynił kroki, ażeby sprawę tę główny urząd szacunkowy dla spraw cłowych ostatecznie załatwił.

Podbój Transvaalu.

Kapstadt, 16 lutego. Smith-Dorrien obiadził Amsterdam (w połud. Afryce).

Colesberg, 16 lutego. *Biuro Reutersa* donosi: Wojsko angielskie pod wodzą Blumera ściga Boerów, którzy w sile 1500 ludzi przekroczyli rzekę Oranje koło Sandrith. Nieprzyjacieli cofa się w kierunku na wschód.

Standerton, 16 lutego. Boerowie wysadzili w powietrze pociąg robotniczy, koło miejscowości Vaal.

Cradock, 16 lutego. Oddział złożony z 50 Boerów zabrał transport 70 koni, przeznaczony dla wojska angielskiego.

Port Elżbiety, 16 lutego. Jak słychać, Boerowie wysadzili w powietrze 4 pociągi koło Edynburga. Przy ataku na ostatni pociąg Anglicy strzelali i położyli trupem 12 Boerów, a wielu ranili.

Wiedeń, 16 lutego 1901. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 671-25, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 681—, Akcje Anglobanku 272—, Akcje Unionbanku 537-50, Akcje Länderbanku 411-50, Akcje Bankvereinu 469-50, Akcje Bodencredit 887—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 671-25, Akcje Kolei Północnej 6322—, Akcje Kolei Czerniowieckiej 542—, Akcje Alpinu 436—, Akcje Rima Muranyi 472—, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. 1555—, Akcje Fabryki broni 280—, Akcje Tureckie tytoniowe 300-50, Obligacje węgierskiej indemnizacji 92-60, Renta majowa 98-45, Austriacka Renta koronowa 98-15, Węgierska Renta koron. 93-30, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91-25, 4 prc. Listy Banku krajowego 91-75, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98-75, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89-50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4 prc. Galic. Obligacje propinacyjne 95-75, 4 prc. Galic. pożyczka kraj. z r. 1893 92-30.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Nadesłane.

Wszelch nauk lekarskich
Dr. Władysław Borzęcki
 ordynuje od godziny 3 do 5 po poł.
 ul. Grodzickich 6, I. schody.

COLOSSEUM THORNA

Codziennie o godz. 8 wieczór wielkie przedstawienie.
 W niedzielę i święta dwa przedstawienia o godz. 4 po południu po cenach znizonych, o godz. 8 wieczór po cenach zwykłych. Co piątku High-Life.
 Nowy sensacyjny program. Les Alexandros, najznakomitsza tupa akrobata. Józef Modl, humorysta teatru Ronachera we Wiedniu. Jean Mora et la Belle Lola, komiczny akt muzykalny. Carmen Carreno, fenomen wokalny. Hrabina Ferrucci, śpiewaczka liryczna. Victoria Belling, żonglerka. Ferry i Perry, modernistyczne karykaturzystki. Huberto Vincente, naśladowca żaby. Sakun ala, ze swoimi 6 węzłami. Bilety wczesnej są do nabycia w biurze dzienników W-go Płonne, ul. Karola Ludwika 9

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 16. lutego 1901.

I. Akceje za sztukę.

Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.)	1630	1648
Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 k.)	354	364
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	423	429
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	527	535
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	150
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	400	410
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	400	420

II. Listy zastawne za 100 K.

Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% los. w 50 l.	109 50	—
" " 4 1/2% los. w 50 l.	98 10	98 80
" " 4% los. w 50 l.	90	90 70
" kraj. 4 1/2% w. a. los. w 51 l.	98 70	99 40
" " 4% w. a. los. w 57 l.	92	92 70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	92	92 70
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w 41 1/2 lat	93	93 70
4% los. w 56 lat	91	91 70

III. Obligacje za 100 K.

Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	95 60	96 30
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	100 50	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	101	101 70
" " 4 1/2% (3em.)	98 70	99 40
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	92 70
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 k.	100	—
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	100	—
" " 4% po 200 koron z roku 1893	92 20	92 90
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 k.	87	87 70
" " 4 1/2% po 200 k.	96 70	97 40

IV. Losy.

Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	65	69
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	150	—

V. Monety.

Dukat cesarski	11 27	11 45
20 frankówka	19 05	19 30
100 rubli rosyjskich srebrnych	253	257
100 rubli rosyjskich papierowych	253 20	255 20
100 marek niemieckich	117 20	117 70

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lutego 1901

A. Ogólny dług państwa.

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.45	98.65
lut-y-sierpień	98.35	98.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.35	98.55
kwiecień-październik	98.35	98.55

Jako dobrą i pewną lokacyę

polecamy

4% Listy hipoteczne koronowe,
 4 1/2% Listy hipoteczne,
 5% Listy hipoteczne premiiowane,
 4% Listy Tow. kred. ziemskiego,
 4 1/2% Listy Banku krajowego,
 4% Listy Banku krajowego,
 5% Obligacje kumunalne Banku kraj.
 4% Pożyczkę krajową,
 4% Gal. Obligacje propinacyjne i wszelkie renty państwowe.

Nadto polecamy

Akceje gal. Towarzystwa elektrycznego.
 Papiery te sprzedajemy i kupujemy po najdokładniejszym kursie dziennym.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. gal. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO.

Przekazy

na Berlin, Londyn, Paryż i inne
 miejsca zagraniczne wydaje

Sokal i Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany.
 Zlecenia z prowincyi załatwiamy
 odwrotną pocztą.

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 lutego 1901

HOTEL GEORGE.

PP. J. Jabłonowski z Tarnopola, K. Kreiner z Wiednia, M. Politzer z Węgody, S. Stollmann z Tarnopola J. dr. Madyczewski ze Stanisławowa, J. Weis z Wiednia, W. Angermann z Jasła, J. Grodzicki z Krakowa, H. Neihard Chemnitz, M. Schiller z Kołomyi, W. Muszyński z Preszkowa

Wystawy i Muzea.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 30 hal. w dni powszednie 60 hal. — Dla członków wstęp wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdys Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dni 20 hal. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum imienia Lubomirskich.

W dni powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, we wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem od godziny 11 do 1.

Losy z roku	1854	po 250 zł. mk. 4 pr.	181.—	183.—
"	1860	po 500 zł. w. a. 5 pr.	137.35	138.—
"	1860	po 100 zł. 5 pr.	168.25	170.25
"	1864	po 100 zł.	203.—	—
"	1864	po 50 zł.	203.—	—
Listy zast. domen. państw. 120 zł. 5 pr.	300.—	303.—	—	—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	118.20	118.40
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.20	98.40

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95.40	96.40
Kol. Cesarz. Elżbiety w zlocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	114.25	115.25
Kol. za 200 zł. mk. 5 1/4 pr. (ostemp. akcyje)	494.—	498.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/4 pr.	119.—	119.80
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.70	96.70
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcyje) 5 pr.	427.35	429.35

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w zlocie za 200 zł. 5 pr.	—	—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	96.60	97.30
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	96.95	97.95
Kol. bukowskińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	96.—	96.90
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	95.50	96.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	116.50	—

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	118.20	118.40
" " w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	93.45	93.65
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4 1/4 pr.	99.—	99.90
" obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/4 pr.	141.35	142.35
" pożycz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	166.75	167.75
" " za 50 zł. (100 kor.)	166.75	167.75

E. Obligacje indemnizacyjne.

Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr.	92.75	93.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	92.60	93.60

F. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	257.50	259.50
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.10	107.10
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	92.50	93.50
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	101.75	—

Gal. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	92.25	93.25
" " obl. prop. " 1893 za 200 k. 4 pr.	95.—	96.—
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.50	88.—
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—	—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	79.75	80.75
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	110.25	111.25

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Anglo Austr. banku los w 30 l. 4 1/2 pr.	99.75	100.75
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94.25	95.25
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	—	—
" " " 1889 3 pr.	234.—	235.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.—	104.—
" " " los 4 pr.	94.—	94.50
Gal. ake. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	110.50
" " " los. 50 lat 4 1/2 pr.	98.—	99.—
" " " " 60 lat za 200 kor. 4 pr.	89.50	90.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	92.—	92.50
" " " 4 pr. los. 41 lat.	93.—	94.—
" " " 4 pr. stare	93.—	94.—
" " " 4 pr. za 200 kor.	91.—	91.40
Banku krajowego dla Galicji Lodom. 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	98.50	99.20
Banku krajowego oblig. komun. 2	101.35	102.—
Banku krajowego oblig. komun. 3	98.50	99.25
Banku kraj. losy 57 1/2 l. za 200 k. 4 pr.	92.50	93.50
Austro-węg. banku 40% lat los. 4 pr.	98.75	99.75
" " 50 lat los. 4 pr.	98.75	99.75

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	106.30	107.—
Tow. żegl. par. po Dun. Elm. r. 1886 4 pr.	109.25	110.25
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	98.10	98.90
" " " " 1887 4 pr.	100.20	101.—
" " " " 1888 4 pr.	98.10	98.80
" " " " 1891 4 pr.	98.10	98.90
Lolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	86.75	87.75
Kolej. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94.90	95.60
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—	—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	105.50	106.50
" " " 1873 za 200 zł. 5 pr.	105.50	106.50
" " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	94.75	95.75

J. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	14.15	15.15
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	391.—	393.—
Clary 40 zł. mk.	140.—	142.—
Pożyczka miasta Innsbruku 20 zł.	74.—	75.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	65.75	67.75
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	57.—	58.—
Palfy 40 zł. mk.	143.—	146.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	47.50	48.50

Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	24.75	25.75
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	59.—	63.—
Salma 40 zł. mk.	180.—	181.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	67.—	68.—
St. Genois 40 zł. mk.	210.—	—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—	—
" Tryestu 100 zł. mk. 4 1/2 pr.	450.—	—
Pożyczka miasta Tryestu 50 zł. 4 pr.	167.—	—

K. Akceje banków (za sztukę).

Banku Anglo-aust. 240 kor.	272.—	274.—
Pesz. banku handl. 500 zł.	2463.—	2469.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—	—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	673.—	674.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	1429.—	1430.—
Galic. banku hipotecz. 200 zł.	640.—	642.—
" " dla handlu i przem. 200 zł.	356.—	364.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	414.—	414.50
" Austro-węg. 600 zł.	1685.—	1691.—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	537.—	537.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	258.—	259.—
Zivnostenska banka 100 zł.	266.50	267.—

L. Akceje Przedsiębiorstw transportowych.

Buk. kol. lok. ake. pierw. 200 zł.	400.—	410.—
" " akcyje zakład 200 zł.	295.—	305.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	6330.—	6350.—
Kołomyj. kol. lok. (ake. pierw.) 200 zł.	—	—
Kol. Lwów-Belzec (ake. pierw.) 200 zł.	—	—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	542.—	545.—
" wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
" państwowych 200 zł.	—	—
" południowej 200 zł.	—	—
" węg. galic. 1. 200 zł.	421.—	423.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	761.—	767.—

M. Akceje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	829.—	830.—
Galic. karpaciek naft. tow. 500 kor.	858.—	862.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	439.—	44.—
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1575.—	1535.—
Schodnicy 500 kor.	1445.—	1455.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—	—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	460.—	468.—

N. WEKSLE.

Berlin za 100 marek 5 pr.	117.42	117.60
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.65	240.85
Paryż za 100 franków	95.50	95.60
Petersburg za 100 rubli 5 1/2 pr.	—	—
Niemieckie banki	117.60	118.—
Włoskie banki	90.30	90.50
Francuskie banki	95.20	95.30
Szwajcarskie banki	95.20	95.30

O. WALUTY.

Dukat cesarski	11.32	11.36
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—	—
20-frankówka	19.11	19.13
20-markówka	23.50	23.58
Rosyjski półimperiał	—	—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.42	117.60
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.30	90.50
Ruble	2.53	2.54

August Schellenberg i Syn

Dom bankowy i kantor wymiany

we Lwowie, ul. Karola Ludwika 1.

Kupuje i sprzedaje w poniższym spisie
 kursów notowane papiery wartościowe
 najkorzystniej.

Wyławnictwo gazety losowań Nadzija
 Prenumerata rocznie we Lwowie zł. 1.70
 na prowincyi zł. 1.80 z dostawą.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 68/00 (3) [1150 1—3]
 C. k. Sąd powiatowy w Mościskach Oddz. V. ogłasza, że Antoni Pogorzelec zmarł dnia 20. lutego 1890 w Radochońcach bez pozostawienia ostatniej woli r. zporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu tegoż syna i spadkobiercy Piotra Pogorzelca nie jest znanem, przeto wzywa się go, ażeby w przeciągu roku zgłosił się do objęcia spadku tego lub też pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w razie przeciwnym rozprawa spadkowa z adw. dr. Pisekiem jako kuratorem dla niego ustanowionym będzie przeprowadzona.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Mościska, dnia 4. lipca 1900.

L. cz. A. 141/00 (77) [1112 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do wiadomości, iż w dniu 5. lutego 1810 zmarł ks. Egidyusz Rusocki, proboszcz w Oświęcimie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ powołana do jego spadku Olimpia z Orderowskich Walewska w niewiadomym miejscu przebywa, a powołani do spadku po Egidyuszu Rusockim przez głowę Anny Michałowskiej, Krystyny Orzechowskiej, Emilię Bleszyńskiej i Cecylię Tar-

lowej dziedzice są sądowi nieznani, przeto wzywa się Olimpię Walewską i wszystkich, którzy z tytułu dziedziczenia przez głowę Anny Michałowskiej, Krystyny Orzechowskiej, Emilię Bleszyńskiej i Cecylię Tarlowej roszczą sobie prawo do sp. dku, by w przec

Licytacje.

L. cz. E. 2015/99 (15) [1029 3-3]

Na żądanie Ity Herzig, żony właściciela piwiarni w Sanoku i Herscha Izaka Rubina rabina w Jasie, odbędzie się dnia 12. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34, licytacja:

A) realności objętej wyk. hip. 232 ks. gr. miasta Sanoka składającej się z domów Nr. 77, 304 a, 304 b, z zabudowań gospodarczych, budki na trafikę i domu szynkowego i studni, wraz z przynależnościami składającymi się z ogrodzenia sztachet parkanu i stołu kamiennego, dalej z parcel grunt. 23 i 24 ogrodów z przynależnościami składającymi się ze sztachet.

B) jednej czwartej części realności objętej wyk. hip. 253 ks. gr. miasta Sanoka składającej się z niezabudowanych parcel budowlanych 178/1 i 178/2 wraz z przynależnościami, składającymi się z oparkowania i bramy.

Każda z tych realności ad A) i ad B) osobno będą sprzedane.

Nieruchomość ad A), wystawiona na licytację, oceniona jest na kwotę 62.377 kor. z tego przynależności na 50 kor.

Zaś nieruchomość ad B), wystawiona na licytację, jest oceniona na 420 kor. z tego przynależności na 6 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi co do realności ad A) 34.153 kor., zaś co do 1/4 części realności ad B) wynosi najniższa cena kwotę 280 koron.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

O tabularne zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości wyk. hip. 232 względnie 1/4 części nieruchomości wyk. hip. 253 ks. gr. gm. miasta Sanoka wzywa się c. k. sąd obwodowy w Sanoku, przesyłając mu wygotowanie niniejszej uchwały.

Sanok, dnia 12. stycznia 1901.

L. cz. E. 21/00 (10) [718 3-3]

Na żądanie Towarzystwa dla kredytu hipotecznego i osobistego w Krakowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się dnia 14. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w oddziale Nr. V., licytacja:

1) majetności tab. Olszanik część VIII. lwh. 661. 2) majetności tab. Olszanik część V., whl. 658 i 3) majetności tab. Olszanik część IV., whl. 657 ks. gr. dla większych posiadłości przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze prowadzonej objętych, Tadeusza Boreckiego własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego, stajni, spichlerza, stodoły, studni, altany, z domu drugiego, 2 stajni, piwnicy, 2 obrozów, 2 koni, 6 plugów, 6 bron, 1 wozu i 1 żalubni.

Nieruchomości Olszanik część VIII., V. i IV., wystawione na licytację z przynależnościami są ocenione: 1) Olszanik część VIII. na 7830 kor., 2) Olszanik część V. na 4453 kor., a 3) Olszanik część IV. na 39.703 kor., przynależności zaś ad 1) na 4977 kor., ad 2) na 125 kor., zaś ad 3) na 832 kor., wszystkie wreszcie trzy majetności razem jako całość gospodarza na 50.000 kor.

Najniższa cena wynosi 1) co do Olszanika część VIII. kwotę 5826 kor. 68 hal., 2) co do Olszanika część V. kwotę 2968 kor. 68 hal., 3) co do Olszanika część IV. 26 468 koron 68 hal., wreszcie wszystkich trzech majetności razem 33 333 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w oddziale Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Sambor, dnia 7. grudnia 1900.

L. cz. E. 360/00 (2) [1241 3-3]

Dnia 5. marca 1901 o godz. 9 rano odbędzie się w biurze Nr. 7 sądu tutejszego licytacja połowy realności objętej lwh. 619 gm. Siankowską, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza gospodarczego.

Półowa nieruchomości wystawionej na licytację, jest oceniona na 11.964 kor., przynależności zaś na 256 kor.

Najniższa cena wynosi 8013 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnosne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kałusz, 15. stycznia 1901.

L. cz. E. 183 00 (9) [1188 3-3]

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. ake. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 13. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, przymusowa licytacja majątności Borki ad Łowcze, objętej whl. 823 tus. ks. gr. dla w. p., wraz z przynależnościami, składającymi się według protokołu opisanego i oszacowania z dnia 12. października 1900 i 7. grudnia 1900 l. E. 183/00 (8) z budynków mieszkalnych i gospodarczych, drzewostanu i zasiewów ozimych.

Nieruchomość powyższa z przynależnościami, wystawiona na licytację, jest oceniona na 28.490 kor., a to gruntu z drzewostanem na 25 290 kor., budynki zaś i zasiewy na 3200 kor.

Najniższa cena wynosi 18.993 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 19. stycznia 1901.

L. cz. E. 22/01 (1) [1274 2 3]

Dnia 28. lutego 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacja realności w Mościskach Nr. 493 l. wyk. hip. 652, z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 5408 kor. a pare. podbudowlaną na 858 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3133 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnosne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mościska, dnia 9. stycznia 1901.

L. cz. E. 408/00 (4) [976 2-3]

Na żądanie Jana Wojdyły w Łowisku, odbędzie się dnia 15. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Nisku, licytacja realności lwh. 381 ks. gr. gm. kat. Łowisko objętej, Małgorzaty Chmiel własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 730 kor.

Najniższa cena wynosi 487 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Nisko, dnia 18. stycznia 1901.

L. cz. E. XXI. 2241/00 (5) [849 2-3]

Dnia 15. marca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sali Nr. 6 (II. piętro) w tutejszym sądzie licytacja realności pod lkonas. 428 1/4 przy ul. Akademickiej l. 25 we Lwowie położonej, l. wyk. hip. 380/I. dz. ks. gr. gm. m. Lwowa objętej, wraz z przynależnościami.

Realność ta oceniona jest na 96.189 kor. 73 hal., przynależności na 1254 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 48.721 kor. 86 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnosne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI. Lwów, dnia 29. grudnia 1900.

L. 11.398. [1280 2-3]

OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w przedsiębiorstwo odwozu wybagrowanego z koryta Dniestru materiału w przestrzeni między Żurawienkiem a Niżniowem na rok 1901 odbędzie się 7. marca 1901 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Stanisławowie publiczna licytacja ofertowa.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem Starostwie gdzie także do godziny 12 w południe wyżej oznaczonego dnia wnoszone być mają oferty, sporządzone według przepisanej wzoru a zaopatrzone marką stempłową na 1 K. i we wadyum wynoszące 500 K. z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych cyframi i słowami.

Oferty oddane po terminie lub w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone w wadyum,

wreszcie nie sporządzone w sposób ściśle przepisany lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 8. lutego 1901.

(Wzór oferty)
OFERTA
(Stempel na 1 koronę.)

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się objąć odwóz wybagrowanego z koryta Dniestru materiału w przestrzeni między Żurawienkiem a Niżniowem na rok 1901 za opustem procentów słownie procentów z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znam dokładnie i poddaję się im bez zastrzeżenia.

Jako wadyum składam
Stanisławow, 7. marca 1901.
(Imię i nazwisko.)

L. 9853. [1281 2-3]

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo wykonania opaski kamienną z trzema poprzeczkami na Sanie pod Załuczem, której koszt obliczono na 10680 koron odbędzie się dnia 14. marca 1901 r. w c. k. Starostwie w Sanoku publiczna licytacja ofertowa.

Warunki przedsiębiorstwa mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej wymienionym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, ułożone ściśle według przepisanej wzoru i zaopatrzone marką stempłową na 1 koronę i we wadyum wynoszące 600 koron z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Ofertę winien podać ofiarowany opust z cen fiskalnych jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie ułożone ściśle według podanego wzoru albo zawierające jakiekolwiek dopiski zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś nie podane w terminie lub złożone w innym urzędzie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa. We Lwowie, dnia 8. lutego 1901.

(Wzór oferty)
OFERTA
(Stempel na 1 koronę.)

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się wykonać opaskę kamienną z trzema poprzeczkami na Sanie pod Załuczem za opustem (liczbami i słowami) procentów od cen fiskalnych.

Warunki budowy znam dokładnie i poddaję się im bez jakiegokolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam
W Sanoku, 14. marca 1901 r.
(Podpis)

L. cz. E. III. 1210/00 (13) [1282 1-3]

Na żądanie c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie, zastąpionego przez adw. dra Roinskiego, odbędzie się dnia 12. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali licytacyjnej Nr. VI, licytacja realności l. k. 98 3/4 we Lwowie, whl. 59/III. ks. gr. Lwów, położonej przy pl. Teodora I. orj. 6 wraz z przynależnościami, składającymi się z okien, parkanu, lampy i t. p.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 34.400 kor., przynależności zaś na 229 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 17.314 kor. 90 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Sekeya I., Oddział III. Lwów, dnia 9. stycznia 1901.

L. cz. E. 470/00 (9) [1102 2—3]

Na żądanie gminy Pławna, odbędzie się dnia 14. marca 1901 o godz. 10 przed południem w tut. sądzie licytacja realności lwh. 87 ks. gr. gm. Brusnik, lwh. 28 ks. gr. gm. Zimnawódka i lwh. 69 ks. gr. gm. Pławna.

Cena szacunkowa lwh. 87 wynosi 1150 kor., przynależności na 90 kor., lwh. 28 wynosi 318 kor. i lwh. 69 wynosi 937 kor.

Najniższa oferta ad a) 766 kor. 68 hal., ad b) 212 kor., ad c) 624 kor. 66 hal.

Wadyum ad a) 115 kor. 5 hal., ad b) 31 kor. 8 hal., ad c) 93 kor. 7 hal.

Warunki i dokumenta do przejrzenia w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ciężkowice, dnia 15. stycznia 1901.

L. cz. E. 278/98 (105) [903 2—3]
Sprostowanie.

W ogłoszeniu edyktu licytacyjnego w Nrach 30, 31 i 32 b. r. L. ins. 903 prostuje się w ten sposób, że ogłoszenie jest c. k. sądu powiatowego w Czortkowie a nie jak mylnie wydrukowano w Cieszanowie.

Lwów, dnia 13. lutego 1901.

L. cz. E. 383/99 (53) [1284 1—3]

Na żądanie galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Dąbrowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 20. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacja dóbr Rusin część II. objętych whl. 426 tut. ks. gr. dla większych posiadłości, Józefy Hulimkowej własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków, inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość powyższa z przynależnościami, wystawiona na licytację, jest oceniona na 214.383 kor., a to grunta na 198.060 kor., przynależności zaś na 16.323 kor.

Najniższa cena wynosi 142.922 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 26. stycznia 1901.

L. cz. E. 932/00 (5) [1278]

Dnia 7. marca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 4, licytacja przynależności lwh. 41 ks. gr. gm. kat. Zagorzyn, z przynależnościami.

Nieruchomość jest oceniona na 2290 kor., przynależności na 130 kor.

Najniższa cena wynosi 1613 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Stary Sącz, dnia 16. stycznia 1901.

L. cz. E. 1402/00 (6) [1326]

Na żądanie Mendla Hirschhorna w Gwoźdźcu, odbędzie się dnia 6. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacja połowy realności lwh. 13 ks. gr. gminy kat. Niebylec objętej, Nr. 18, wraz z przynależnościami, składającymi się z 5 cetnarów siana, 2 cetnarów słomy żytniej długiej, 25 cetnarów mierzwy, 10 fur obornika i połowy sieczkarni.

Półowa nieruchomości, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1575 kor., przynależności zaś na 86 kor.

Najniższa cena wynosi 1115 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, przez wierzyciela przedłożone, a które jako zgodne z przepisami ustawy obecnie się zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Strzyżów, dnia 5. lutego 1901.

L. cz. E. 1169/00 (4) [896]

Dnia 18. marca 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 46 sądu tutejszego licytacja realności lwh. 17 ks. gr. gm. kat. Sobniów objętej.

Realność tę oceniono na 877 kor. 60 h. Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 589 kor. 07 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Jasło, dnia 2. stycznia 1901.

L. cz. E. 1521/00 (6) [1319]

Dnia 11. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 odbędzie się licytacja realności a) lwh. 443 i o) whl. 2355 objętych gmin, kat. Rożnowa.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: ad a) na 1317 kor. 90 hal., ad b) na 706 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi za realność ad a) 878 kor. 60 hal., ad b) 471 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 29. stycznia 1901.

L. cz. E. 841/00 (10) [1320]

Na żądanie gminy Skowierzyn, odbędzie się dnia 4. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, licytacja realności lwh. 383 Skowierzyn objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 7050 kor.

Najniższa cena wynosi 4700 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Rozwadow, dnia 12. stycznia 1901.

L. cz. E. 717/00 (4) [1315]

Na żądanie Pawła Kielara, odbędzie się dnia 5. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja realności whl. 1749 ks. gr. gm. Obertyn.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 490 kor.

Najniższa cena wynosi 326 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Obertyn, dnia 2. lutego 1901.

L. cz. E. 327/00 (6) [844 1—3]

Dnia 15. marca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. I., licytacja a) całej realności lwh. 12, b) połowy realności lwh. 47 ks. gr. gm. Lusina.

Nieruchomości powyższe oceniono ad a) na kwotę 2391 kor. 50 hal., ad b) na kwotę 282 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) kwotę 1461 kor., ad b) 178 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi ad a) kwotę 240 kor., ad b) 29 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 3. stycznia 1901.

L. cz. E. 337/00 (3) (845 1—3)

Dnia 15. marca 1901 o godz. 11 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. I., licytacja realności lwh. 8 ks. gr. gminy Chorowice.

Nieruchomość powyższą oceniono na kwotę 5241 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 3494 kor. 53 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi 524 kor. 15 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 28. grudnia 1900.

L. cz. E. 2463/00 (3) [1276 1—3]

Dnia 6. marca 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacja realności objętej wykazem hip. I. 1028/II. ks. gr. gm. kat. Sniatyn, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 3082 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2054 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sniatyn, dnia 1. lutego 1901.

L. cz. E. 1074/00 (6) [1153 1—3]

Dnia 15. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. I., będzie przeprowadzona licytacja połowy ciała hipotecznego objętego wyk. hip. I. 269 ks. gr. gm. Stojanów, Jerzego Weberskiej, wraz z przynależnościami.

Część nieruchomości, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2488 kor., przynależności zaś na 205 kor.

Najniższa cena wynosi 1795 kor. 32 hal., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej części nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radziechów, dnia 16. stycznia 1901.

L. cz. E. 666/00 (5) [1272]

Na żądanie powiatowego Towarzystwa Kasy zaliczkowej w Gródku, odbędzie się dnia 18. marca 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja połowy realności lwh. 256 gm. kat. Janów.

Półowa nieruchomości, wystawiona na licytację, jest oceniona na 85 kor.

Najniższa cena wynosi 56 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej połowy nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej połowie nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Janów, dnia 19. stycznia 1901.

L. cz. E. VII. 12 p. 3/93 (267) [771 1—3]

Na żądanie Banku krajowego król. Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim, zastąpionego przez adw. dra Tilla we Lwowie, odbędzie się dnia 19. marca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51, licytacja połowy majątności folwarku Olszanica-Henrykowska lwh. 715 ks. gr. dla większych posiadłości obwodu przemyskiego, poprzednio do krydataryusza Elhasza Ettingera należącej w drodze licytacji Klarze Horak sprzedanej.

Nieruchomość powyższą, t. j. jej połowa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 83.845 kor.

Najniższa cena wynosi 41.922 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemysł, dnia 1. stycznia 1901.

L. cz. E. V. 4511/00 (4) [1140]

Na żądanie Leibischa Klettera w Stanisławowie, odbędzie się dnia 19. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34, licytacja realności lwh. 663 gm. kat. Kuchnia kolonia, Kalmana Blumenthala własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 1945 kor.

Najniższa cena wynosi 1395 kor. 06 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Stanisławów, dnia 24. stycznia 1901.

L. cz. E. 1162/00 (3) [1311]

Na żądanie firmy Józef Brukner et Söhne w Wiedniu, odbędzie się dnia 7. marca 1901 o godz. 9. zano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4., licytacja: a) realności whl. 551, k) 1/4 części realności whl. 561, c) 1/2 realności whl. 575, d) 1/3 części realności whl. 386 ks. gr. gm. Szytkowice objętych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a) na 750 K, b) 1200 K, c) 10 K, d) 650 K.

Najniższa cena wynosi a) 500 K, b) 800 K, c) 6 K 67 h, d) 433 K 34 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć w sądzie w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Jordanów, dnia 26. stycznia 1901.

L. cz. E. 268/99 (7) [1322]

Dnia 1. marca 1901 o godz. 11. przed południem odbędzie się w tut. sądzie w sali rozpraw Nr., I. licytacja realności lwh. 206 ks. grunt gminy Skawina.

Nieruchomość powyższą oceniono na kwotę 800 złr.

Najniższa cena wynosi 700 złr. poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Wadyum wynosi 80 złr.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w tut. sądzie, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Skawina, dnia 16. stycznia 1901.

Konkursa.

L. 2123 [1213 3—3]

Ogłoszenie konkursu.

Zwierzchność gminna miasta Andrychowa ogłasza, iż w roku bieżącym nadane będą z fundacji sp. Józefa Kościłkowskiego 2 stypendya po 576 koron rocznie, przeznaczone dla młodzieży mającej się kształcić w rzemiośle.

Kandydat ma wykazać:

- 1) że jest synem mieszkańca Andrychowa, Roczyn lub Targanie, pochodzenie nieślubne nie stanowi przeszkody,
- 2) ma złożyć dowody potrzeby wsparcia (świadcstwo ubóstwa).
- 3) ma przedłożyć świadectwo uczęszczania do szkoły ludowej w Andrychowie.
- 4) ma się wyzakać świadectwami, że robi celujące postępy w naukach i odznacza się pilnością i obyczajnością.

Ubiegający się o te stypendya mają wnieść podania do pośrednictwem swej przełożonej Władzy szkolnej do Zwierzchności gminnej miasta Andrychowa w terminie 30 dniowym, licząc od dnia umieszczenia konkursu w Gazecie.

Andrychów, dnia 21. stycznia 1901.

L. cz. 1748. [1264 2—3]

Konkurs

Są do obsadzenia 4 posady sekretarzy sądowych, mianowicie dwie w Krakowie, zaś po jednej posadzie w Nowym Sączu i Rzeszowie.

Podania o powyższe, ewentualnie przy innych sądach opróżnić się mogące posady sekretarzy sądowych wnosić należy do 6. marca 1901 do Prezydium sądu krajowego w Krakowie względnie do Prezydium Sądu obwodowego w Nowym Sączu i Rzeszowie, Prezydium sądu wyższego.

Kraków, dnia 12. lutego 1901.

L. 1747. [1290 1—3]

Konkurs

Przy Sądzie:

- a) krajowym w Krakowie,
- b) powiatowym w Niepołomicach,
- c) Dubczycach,
- d) Wiśniczu,
- e) Wojniczu,
- f) obwodowym w Jasle,
- g) i w Tarnowie jest do obsadzenia posada kancelisty w XI randze.

Podania o powyższe lub przy innych sądach opróżnić się mogące, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżone posady kancelistów wnosić należy do 20. marca 1901 do Prezydium Sądu:

- ad a) b) c) d) e) krajowego w Krakowie,
- ad f) obwodowego w Jasle,
- ad g) obwodowego w Tarnowie.

Z Prezydium Sądu wyższego.

Kraków, dnia 12. lutego 1901.

L. cz. Praes. 314 5/1 [1330 1—3]

Konkurs

na posadę lekarza więziennego przy sądzie obwodowym w Wadowicach do której przywiązane jest roczne wynagrodzenie 400 kor. a za pełnienie obowiązków chirurga rocznie 100 kor.

Podania zaopatrzone w dowody kwalifikacji i dotychczasowej praktyki lekarskiej i chirurgicznej, wnieść należy do 5. marca 1901 ewentualnie przez swą przełożoną władzę do Prezydium tutejszego Sądu obwodowego gdzie też przejrzeć można instrukcję służbową z 16. marca 1858 obejmującą obowiązki lekarza i chirurga więziennego.

Prezydium Sądu obwodowego.

Wadowice, 12. lutego 1901.

[1306 1—3]

Konkurs

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie przyjmie zaraz dyetariusza z płacą dzienną 3 koron.

Podania z świadectwami do Naczelnictwa.

Baligród, 12. lutego 1901.

Upadłości.

L. cz. S. 1/1 (1) [1216 1—3]

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Jasle zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Menasze Margulies w Jasle zarejestrowanego pod firmą M. Margulies blacharz handel towarów żelaznych i drobnej sprzedaży nafty w Jasle.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu kraj. P. Pareńskiego w Jasle, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. A. Kornhausera w Jasle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 25. lutego 1901, godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 27 przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkursowej zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 30. marca 1901, a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 29. kwietnia 1901 godz. 11 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polekowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczniionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jasle lub w pobliżu Jasła, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 11. lutego 1901.

L. cz. S. 1/01 (1) i (2) [1219 1—3]

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Simona Schönbacha nieprotokołowanego kupca w Sanoku.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu kraj. dra Oresta Dobrzańskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dra Nathana Nebenzahla adw. w Sanoku.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 13. lutego 1901, godz. 9 przed południem, w tym sądzie w biurze Nr. 10, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkursowej, zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 1. kwietnia 1901, a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 19. kwietnia 1901 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polekowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczniionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Sanoku lub w pobliżu Sanoka, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 30. stycznia 1901.

L. cz. V. 6 2/95 (861) [1333]

Ogłoszenie.

Komisarz konkursowy sądu krajowego jako handlowego we Lwowie ogłasza, że w sprawie masy rozbirowej firmy Goldstern et Lewenhertz wyznaczył po myśli §. 210 ord. konk. termin na 26. lutego 1901 o 11. godz. przedpoł. w sali rozpraw Nr. 13. sądu krajowego (ul. Teatralna l. 13.) do rozprawy względem prawa głosowania w postępowaniu ugodowym.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy

Oddział VII.

We Lwowie, dnia 11. lutego 1901

L. cz. S. 3 3/00 [1296]

Ogłoszenie.

W konkursie Emila Lichtensteina nieprotokołowanego kupca w Drohobyczu, na wniosek wierzycieli jawiących się na audyencji wyborczej (zatwierdzono) zawiadowcą masy pana dr. Juliana Kmiecikiewicza, adw. w Drohobyczu, zastępcą zaś jego ustanowiono pana Maksymiliana Lisa w Drohobyczu.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.

Sambor, dnia 19. stycznia 1901.

L. cz. S. 2/00 (19) [1299]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, iż konkurs uchwałą z dnia 31. stycznia 1900 l. cz. S. 2/00 (1) do majątku Leiby Kwassmanna handlarza mąką w Podwoleńskich otwarty niniejszym w myśl §. 189 u. k. zniesiony zostaje.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.

Tarnopol, dnia 23. stycznia 1901.

Wyroki prasowe.

Ch. Pr. 31/1 (2) [1335]

ОГОЛОШЕНЕ!

В Імені Его Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на подставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас. що зміст артикулу уміщеного в числі 7. часописи: „Громадський Голос“ з дня 7. лютого 1901 під написом: „Чортовець коло Обертину“ в уступі від слів: „Бо чоловіка за серце“ до „о свої права“ містити в собі знамена провини в §. 65 а зак. кар. і про то у справе дивлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіскація цієї часописи.

В наслідок того рішення зборонене єсть дальше ширене того артикулу а за брагий наклад має бути знищений.

Львів, дня 12. лютого 1901.

Kuratele.

L. cz. P. 270/00 (2) [1195 2—3]

Józef Tarnowski z Kończak starych został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Jaska Chlebusia z Kończak starych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 28. grudnia 1900.

L. cz. L. 15/00 (5) [1148 2—3]

Jan Karaś z Krasnego został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Józefa Drozdę z Krasnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, dnia 25. października 1900.

L. cz. L. 25 00 (5) [1142 2—3]

Stanisława Tarnawskiego z Tarnopola uznano umysłowo chorym a jego kuratorem ustanowiono Chmuruwiczę z Tarnopola.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1900.

L. cz. P. 364 00 (4) [1119 2—3]

Zofia Maksymczyk Ilka z Doliny uznana umysłowo chorą.

Kuratorem Matyja Maksymczuk z Doliny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tłumacz, dnia 29. grudnia 1900.

L. cz. P. 217/00 (4) [1104 2—3]

Ilko Kindraczuk, lat 25 liczący, z Worohty uznany został za głupkowatego. przedłożono nad nim władzę ojcowską ojca Semena Kindraczuka z Worohty.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Delatyn dnia 22. czerwca 1900.

L. cz. L. 7/00 (5) [1228 2—3]

Józef Daszyk ze Strachociny uznany został za umysłowo niedołężnego a kuratorem jego ustanowiono Józefa Wojtowicza ze Strachociny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Sanok, dnia 15. stycznia 1901.

L. cz. L. 4/00 (3) [1230 2—3]

Motrana Hetmann z Przewodowa, została uznana marnotrawczynią a kuratorem dla niej ustanowiono Iwana Iwanajko z Przewodowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 7. stycznia 1901.

L. cz. L. 1/00 (3) [1231 2—3]

Iwan Husak z Przewodowa, został uznany marnotrawcą, a kuratorem dla niego ustanowiony Jan Hetmann z Przewodowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 5. stycznia 1901.

L. cz. P. 315/00 (3) [1269 2—3]

Nikodem Trzos, konduktor kolei państwowych w Przemyślu, uznany umysłowo chorym.

Kuratorem ustanowiony Paweł Kwasucki, szewc w Rzeszowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyśl, dnia 4. lutego 1901.

L. cz. IV. 562/85 (3) [1233 2—3]

W miejsce zmarłego Piotra Berka, ustanawia się Jana Petrowicza kuratorem, dla uznane marnotrawcą Piotra Szweca vel Szewcowa z Jasienowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brody, dnia 27. grudnia 1900.

L. cz. P. 12/1 (5) [1232 1—3]
Samuel Hawryszków z Boratyna uznany
został marnotrawcą.
Kuratorem jego jest Oleksa Szczudluk.
C. k. Sąd powiatowy. Odsiał I.
Brody, dnia 12. stycznia 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15.406.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 8. lutego 1901 l. 3.953, normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroczy-Slawonii, z których w myśl artykułu 1. ustęp 1. i 2. rozporządzenia ministerjalnego z d. 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na sąsiednie miejscowości.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu pomoru świń przywóz świń:

komitat Abanji-Torna powiat sądowy Cserhát: z gmin Burita, Felső-Gagy, Szeszta; powiat sądowy Füzer: z gminy Pálháza; powiat sądowy Kassa: z gmin Hidas-Németi, Kenyecz, Nagy-Ida, Tornos-Németi; powiat sądowy Szikszó: z gmin Alsó-Méra, Felső-Füged, Inánes;

komitat Arad, powiat sądowy Arad: z gminy Kúvin; powiat sądowy Boros-Jenő: z gminy Monyoró;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Apatin: z gmin Bodrog-Monostorszeg, Kapusztina; powiat sądowy Zenta: z gminy Ó-Kanizsa;

komitat Baranya, powiat sądowy Hegyhát: z gmin Hőnyék, Kapos-Szekeső; komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Keresztúr, Valkócz; powiat sądowy Léva: z gmin Dobó-Berekalja, Hőlvény, Nagy-Málas, Nagy-Ód, Nagy-Saló; powiat sądowy Verebély: z gmin Besse, Kis-Vezekény, Néved;

komitat Bereg, powiat sądowy Latorcza: z gminy Rákos; powiat sądowy Mező-Kászony: z gminy Nagy-Lónya; komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gminy Nyimoesd; powiat sądowy Berettyó-Ujfalú: z gmin Berettyó-Ujfalú, Darvas; powiat sądowy Cséffa: z gminy Körös-szeg; powiat sądowy Derecske: z gminy Derecske; powiat sądowy Nagy-Szalonta: z gmin Bajj, Erdő-Gyarak, Sarkad, Tulka; powiat sądowy Szalárd: z gmin Tataros, Vajda; powiat sądowy Székelyhid: z gminy Bihar-Diószeg; powiat sądowy Torda: z gmin Bakonyszeg, Nagy-Rabé;

komitat Borsod, powiat sądowy Eger: z gmin Cserépfalu, Egerfarmos; powiat sądowy Mező-Csát: z gmin Heő-Szalonta, Nagy-Mihály, Sajó Örs; powiat sądowy Miskolc: z gminy Harsány; powiat sądowy Ózd: z gminy Bolyok; powiat sądowy Szendrő: z gmin Balajt, Finke, Lát-Besenyő, Sajó-Kaza; powiat sądowy Szent-Péter: z gmin Alacska, Apátfalva, Parasznya, Sajó-Szt.-Péter, Szilvás;

komitat Csik, powiat sądowy Félcsik: z gminy Csik-Szt.-Lélek; powiat sądowy Kászonszék: z gminy Tusnád; komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Bajót; powiat sądowy Párkány: z miasta Kisujfalú;

komitat Fejér, powiat sądowy Sárbo-gárd: z gmin Czece, Kálóz, Sár-Szent-Miklós; powiat sądowy Vél: z gmin Alesuth, Bicske, Félcsik;

komitat Fogaras, powiat sądowy Sárkány: z gminy Szunyogszék; komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Nagy-Rőcze: z gmin Murany-Hos-zurét; powiat sądowy Rimaszombat: z gminy Klenocz; powiat sądowy Rosznyó: z gminy Kuntapolca; powiat sądowy Torna: z gmin Csoltó, Deresk, Sajó-Gömő, Torna; komitat Győr, powiat sądowy Sokoró-Alja: z gminy Koronczó;

komitat Hajdú: z miasta Hajdú-Nagás; komitat Háromszék, powiat sądowy Orba: z gminy Tamásfalva; powiat sądowy Seps: z gmin Bodola, Kálnok, Kis-Borosnyó, Kőkös;

komitat Heves, powiat sądowy Tisza-Füred: z gmin Poroszló, Tisza-Igar; komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gmin Drzsénye, Felső-Pegyernek, Kis-Kér, Varsány; powiat sądowy Ipolyság: z gmin Alsó-Rakoneza, Alsó-Terény, Felső-Rakoneza; powiat sądowy Nagy-Ósalomia: z gminy Ipely-Szécsényke; powiat sądowy Szob: z gmin Bajla, Zebegegy;

komitat Hunyad, powiat sądowy Brád: z gminy Sztanizsa; powiat sądowy Déva:

z gmin Déva, Piskitelep; powiat sądowy Hát-szeg: z gminy Nagy-Ósula; powiat sądowy Maros-Ilye: z gmin Branyieska, Kulyes, Lapusnyak, Maros-Ibetye, Vorcza;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Jászág: z gmin Jász-Ósú: z gminy Alsó-Jászág; z gmin Jász-Jákóhalma; powiat sądowy Alsó-Tisza: z gmin Czibaháza, Kun-Szt.-Márton, Tisza-Földvár;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almas: z gminy Nagy-Almás; powiat sądowy Banffy-Hunyad: z gminy Magyar-Bikal; powiat sądowy Mező-Örmenyész: z gminy Orósfáta; powiat sądowy Moes: z gmin Alsó-Zsuk, Mező-Szombattelke; powiat sądowy Nádasment: z gminy Szent-Mihálytelke; powiat sądowy Teke: z gminy Vajola;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gminy Tata; powiat sądowy Udvard: z gmin Kolta, Madar, Martos; komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Terego: z gminy Terego;

komitat Máramaros, z miasta Máramarossziget; komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Maros: z gminy Remeteszeg; powiat sądowy Maros-Felső: z gminy Mező-Pagocsa; powiat sądowy Alsó-Régen: z gminy Beresztele;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köhalom: z gmin Rádós, Sörénysek; powiat sądowy Nagy-Sink: z gmin Boholez, Felmér, Mártonhegy;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassa-Gyarmat: z gmin Balassa-Gyarmat, Riba; powiat sądowy Füle: z gmin Nagy-Barkany, O-Bast, Zagyva Rona; powiat sądowy Gács: z gmin Alsó-Szeregova; Kis-Liberese, Podre-sány; powiat sądowy Losonez: z gmin Kis-Keresztur, Nagy-Keresztur, Nagy-Daróc, Róna; powiat sądowy Szécsény: z gmin Kis-Hartván, Luczin, Megyer, Nagy-Szécsény-Nógrád-Ludany, Ráros-Mulyad; powiat sądowy Szirák: z gmin Alsó-Told, Kőkényes, Kővesd, jakoteż z miasta Losonez;

komitat Nyitra, powiat sądowy Galgóc: z gmin Elecske, Felső-Attrak, Nagy-Báb, Vágmedencze; powiat sądowy Nagy-Tapolcsány: z gmin Felső-Helbény, Velusócz; powiat sądowy Nyitra: z gminy Úzbégh; powiat sądowy Nyitra-Zámokréh: z gmin Kis-Bossány; powiat sądowy Privigye: z gmin Bajmász-Apáti, Béla-Pataka;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Dunavese: z gmin Dömsöd, Dunavese, Solt; powiat sądowy Gödöllő: z gmin Boldeg, Mogyoród; powiat sądowy Kalocsa: z gminy Kalocsa, jakoteż z miasta Kis-Kun-Halas;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felső-Csallókő: z gminy Nagy-Lég; powiat sądowy Nagy-Szombat: z gmin Szomolány; komitat Sáros, powiat sądowy Alsó-Tárca: z gmin Erdőske, Gulyvész, Kis-Ladna, Lemes, Szent-István; powiat sądowy Siroka: z gmin Sólujalu, Tót-Sóvár; powiat sądowy Szekeső: z gminy Deméthe; powiat sądowy Tapoly: z gminy Hazslin, jakoteż z miasta Eperjes;

komitat Somogy, powiat sądowy Igal: z gminy Igal; powiat sądowy Tab: z gmin Kúral, Nagyberény;

komitat Sopron, powiat sądowy Csórna: z gmin Egyed, Rába-Csanak, Szil; powiat sądowy Kapuvár: z gminy Hunód; komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gminy Vasmegeyer; powiat sądowy Alsó-Dada: z gmin Baj, Pütrgy, Tisza-Dob, Tisza-Lök; powiat sądowy Nagy-Kálló: z gminy Mártonfalva; powiat sądowy Nyir-Bátor: z gminy Nyir-Bátor; powiat sądowy Tisza: z gmin Eperjeske, Lővő-Páti, jakoteż z miasta Nyiregyháza;

komitat Szatmár, powiat sądowy Eszenger: z gmin Gac-ály, Nagy-Gécz; powiat sądowy Mátészalka: z gmin Kocsord, Ó Pályi; powiat sądowy Nagy-Bánya: z gmin Erdősada, Hudegkut, Nagy-Száró; powiat sądowy Nagy-károly: z gmin Esztró, Mező-Petri, Mezőterem; powiat sądowy Szinerváralja: z gminy Bujánbaza;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Bongárd, Fejőfalva, Szász-Ujfalú;

komitat Szepes: z miasta Gölniezbánya;

komitat Szilágy, powiat sądowy Szilágy-Cseh: z gmin Gardánfalva, Közép-Varcza, Sz-lsz-g; powiat sądowy Tasnád: z gmin Alsó-Sopor, Felső-Sopor; powiat sądowy Zilah: z gmin Egreszpatak, Nyrsid; powiat sądowy Zsitó: z gmin Ino, Kucsó, Náprád, Solymos, Szamos-Udvahely, jakoteż z miasta Szilágy-Somlyó;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Bethlen: z gmin Mágosmart, Sajó-Keresztur; powiat sądowy Dés: z gminy Csátán; powiat sądowy Szamosújvár: z gminy Tőör, jakoteż z miasta Szamosújvár;

komitat Temes, powiat sądowy Buzas: z gminy Szénészeg; powiat sądowy Datta: z gmin Gertenyes, Nagy-Szemlak; powiat sądowy Verseez: z gminy Ferendia; powiat sądowy Vinga: z gmin Szécsény, Varjas;

komitat Tolna, powiat sądowy Duna-földvár: z gmin Kajdács, Paks;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Felvincz: z gminy Harasztos; powiat sądowy Maros-Ludas: z gminy Mező-Kapus; powiat sądowy Torda: z gmin Alsó-Detrehem, Mező-Órke, Mező-Nagyesány;

komitat Torontál, powiat sądowy Alibunár: z gminy Alibunár; powiat sądowy Bántak: z gmin Györgyház, Nagy-Gály, Zichfalva; powiat sądowy Osene: z gmin Aurégháza, Kis-Jécsa, Órgafalu, Tamásfalva; powiat sądowy Modos: z gmin Gyér, Rudaa, Torontál-Szécsány; powiat sądowy Nagy-Becs-kerek: z gmin Jankaháza, Szerb-Élemer; powiat sądowy Nagy-Kikinda: z gmin Mokrin, Tiszahegyes; powiat sądowy Nagy-Szent-Miklós: z gminy Szereb-Csanád; powiat sądowy Pancsova: z gminy Sándoregyháza; powiat sądowy Párdány: z gmin Nemet-Pardany, Szerb-Pardany, Uj-Pécs; powiat sądowy Tő-rőbese: z gminy Törökbeese; powiat sądowy Zombolya: z gmin Kis-Orosz, Toba, jakoteż z miasta Nagy-Kikinda;

komitat Trenčsén, powiat sądowy Baán: z gminy Boboth;

komitat Turocz, powiat sądowy Szent-Márton-Blatinca: z gminy Stavnieska;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Székely-Udvarhely: z gmin Dobó, Kapolnás-Oláhfalva, Szenlegyház, Oláhfalva, Zetelaka;

komitat Ung, powiat sądowy Kapos: z gmin Győbeske, Konezháza, Ptruksa, Záho-ny; powiat sądowy Scobranecz: z gminy Géz-sény;

komitat Vas, powiat sądowy Kőrmend: z gminy Nagy-Rákos;

komitat Veszprém, powiat sądowy Enying: z gmin Csajág, Degh, Kemse; powiat sądowy Zircz: z gminy Réde;

komitat Zala, powiat sądowy Keszthely: z gminy Szt.-András; powiat sądowy Tapoleza: z gminy Mind-Szent-Kalla-Kis-Falud;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Bacska, Karád, Kis-Czi-gánd, Kis-Rozvágy, Nagy-Rozvágy, Perbe-nyik, Semjén, Vajdacska; powiat sądowy Gál-szécs: z gminy Istancs; powiat sądowy Nagy-Mihály: z gminy Alsó-Körvélyes; powiat sądowy Satoralja-Ujhely: z gmin Bodrog-Halasz, Jóseffalva, Sarospatak, Szűrnyeg; powiat sądowy Szerencz: z gmin Berzék, Megyaszó, Takta-Szada; powiat sądowy Tokaj: z gmin Bodrog, Kisfalud, Tarczai, Tolesva; powiat sądowy Varannó: z gmin Agyagos, Csaklyó, Kö-Poruba, Nagy-Dobra,

komitat Zala, powiat sądowy Komárom, powiat sądowy Uje-gyhár: z gminy Főfeld;

komitat Temes, powiat sądowy Fehér-templom: z gmin Vörö-templom, Vracsevgaj;

komitat Torontál, powiat sądowy Nagyikinda: z gminy Tisza-Hegyes;

komitat Lika-Krbava, powiat sądowy Otocac: z gminy Skare;

komitat Požega, powiat Daruvar: z gminy Bastaji veliki;

komitat Virovitica, powiat Djakovo: z gminy Bracevi;

komitat Varaždin, powiat Varaždin: z gminy Jalžabet;

komitat Zagreb, powiat Velika Gori-ca: z gminy Kolibid;

komitat Lika-Krbava, powiat Brinj: z gminy Jezerane; powiat Otocac: z gmin Sinac, Skare, Vrhovine; powiat Perusic: z gminy Kosinj; powiat Udbina: z gmin Udbi-na, Podlapaca;

komitat Modruš-Rieka, powiat Slunj: z gminy Rakovica;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia pomoru, utrzymuje się nadal w mocy te, które się tyczą przywozu świń:

1. Z Węgier:

a) z następujących powiatów sądo-wych: Alvincz łącznie z król. woln. miastem Gyula-Fehérvár, Balázsfalva, Magyar-Igen, Marosujvár, Nagy-Bayad, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Alsó-Fehér) Pécska (komitat Arad) Kula, Obeese, Topolya, Ujvi-dek (komitat Bacs-Bodrog), Mohacs, Pecsvá-rad, Szent-Lőrincz (komitat Baranya), Békés, Békés-Csala, Gyoma, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosház, Szarvas, Szeghalom (komitat Békés), Tiszahát łącznie z miastem Beregszász (komitat Bereg), Köz-pont, Mező-Keresztes (komitat Bihar), Alvi-dék, łącznie z miastem Brassó, Felvidék, Hétfalva (komitat Brassó), Battonya, Kovács-ház, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylak (komitat Csanád), Csongrad, Tiszan-Innen (ko-mitat Csongrad), Székes-Fejérvár (komitat Fe-jér), Eger, Gyöngyös łącznie z miastami tych samych nazw Heves, (komitat Heves), Szászva-ros łącznie z król. wolnem miastem tej samej nazwy (komitat Hunyad), Felső-Tisza i Tisza-Közep łącznie z miastem Kis-Ujszállas, Kar-czag, Turkeve i Mező-Túr (komitat Jász-Nagy-Kun-Szolnok), Diós Szent-Marton, Hos-szász (komitat Kis-Küküllő), Csallókőz, Gesz-tes (komitat Komárom), Szent-Agota (komi-tat Nagy-Küküllő), Abony łącznie z miastami Csegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Kis-Kun-Félegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun-Szent Miklós, Monor, Nagykáta, (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Bares, Csurgó, Kaposvár, Marenz, Nagy-Atád, Szigetvár (komitat Somogy), Csepreg, Felső-Pulya, Kapuvár, Sopron (komitat Sopron), Kis-Várda (komitat Szabolcs), Fehér-Gyarmat, Szatmár (komitat Szatmár), Szászsebes łącznie z król. wolnem miastem tej samej nazwy, Ujegybaz (komitat Szeben), Dombóvár, Simontornya, Tamas Völgysek (komitat Tolna), Török-Ka-nizsa (komitat Torontál), Tisza-Innen, Ti-szántul (komitat Ugocsa), Felső-Ör, Kis-Czell, Kőzeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Nemet-Ujvar, Szent-Gotthárd, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devecser, Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém (komitat Veszprém), Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Nova, Pacsa, Sümeg, Zala-Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Zala);

b) z król. wolnych miast Komárom, Kecskemet, Nagy-Várad, Szabadka, Szegedi, Székes-Fejérvár;

2. Z Kroczy-Slawonii:

a) z następujących powiatów: Bjelovar (łącznie z miastem Bjelovar), Garesnica, Gjurgjevac, Grubisnopolje, Kutuna, (komitat Bjelo-var-Križevci), Novagradiska, Pakrac, Požega (komitat Požega), Vinkovci, Vukovar, Zupanje (komitat Srijem), Ludbreg (komitat Varaždin), Nasice, Petruja, łącznie z miastem tej samej nazwy, Sisak łącznie z miastem Sisak, Slati-na, Virovitica (komitat Virovitica), Jaska, Kar-lovac łącznie z miastem tej samej nazwy (ko-mitat Zagreb);

Wydane z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu świń z municypalnego miasta Zombor i z powiatów sądowych Apatin i Zom-bor (komitat Bács-Bodrog) na Węgrzech, zo-staje zniesione.

III.

Z powodu panujących epizooty w po-wiatkach granicznych, a mianowicie:

a) pomoru świń w powiatkach sądo-wych Visó (komitat Máramaros), Késmárk łącznie z miastami Késmárk i Leibitz, Szepes-

Szombat (komitat Szepes), Homonna i Sztro-
pkó (komitat Zemplén), dalej w powiecie Sa-
mobar (komitat Zagreb) zakazany jest przy-
wóz świń i

b) **ospy u owiec** w powiecie Gospić
(komitat Lika Krbava) zakazany jest przywóz
owiec z nazwanych powiatów do królestw
i krajów reprezentowanych w Radzie państwa
na mocy zarządzeń wydanych przez c. k. Sta-
rostwa w Kimpolungu, Radowcach, Kosowie,
Sanoku, Lisku, Nowymtargu, Gurkfeld, Ben-
kovac i Zara.

Dla zwierząt przeznaczonych do przy-
wozu, winny być dostarczone paszporty by-
dłące, wydane urzędowo i udowadniające,
że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gmi-
nach sąsiednich, względnie w okręgach gra-
nicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wy-
stąpieniem dotyczących zwierząt nie panowała
żadna choroba stadna, która by się mogła u-
dzielić tym zwierzętom i względem której
istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia
stwierdzono w stacyi przeznaczania istnienie
jakieś zarazy, natenczas należy odnośny
transport — o ileby nie można zezwolić na
przewóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni
połączonej torem ze stacyą kolejową — przy-
zachowaniu obowiązujących pod tym wzglę-
dem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi
nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być za-
opatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że
zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych
według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi
uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporzą-
dzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych
z 20., 26 stycznia i 4. lutego 1901 l. 1.515,
2.433 i 3.323, ogłoszone tutejszemi obwieszcze-
niami z 25., 30. stycznia i 9. lutego b. r.
l. 7.871, 9.990 i 13.873.

Przekroczenia niniejszego zakazu karane
będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy
o tłumieniu chorób stadnych, a do transpor-
tów zwierząt, wprowadzanych z Węgier
i z Kroczy-Sławonii wbrew zakazowi, będą
zastosowane przepisy §. 46. ustawy z 29. lu-
tego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Co się podaje do powszechnej wiado-
mości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13. lutego 1901.

L. cz. C. 22/1 (1) [1201]

Przeciw Józefowi Osice, którego miejsce
pobytu jest nieznane, wniesionym został do
c. k. sądu powiatowego w Tuchowie przez
Tomasza Dudka pozew o 360 K.

Na podstawie pozwu wyznaczono audy-
encyę na dzień 7. marca 1901 godz. 11. rano.

Celem strzeżenia praw Józefa Osiki, u-
stanawia się pana Jakóba Osikę w Jodłowiec
kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa
Osikę w rzecznej sprawie na jego koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się
nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tuchów, dnia 26. stycznia 1901.

L. cz. C. III. 42/1 (1) [1239]

Przeciw nieobecnemu Wojciechowi Dem-
biczakowi, przedtem w Rogach, wniósł ma-
łoletni Jan Ekiert przez opiekuna Stefana
Ekierta z Rogów skargę o uznanie ojcostwa
i alimentów.

Ustna rozprawa odbędzie się 15. marca
1901 godzina 9½ rano w biurze Nr. 3.

Ustanowiony dla strzeżenia praw po-
zwanego kuratorem dr. Agatstein, adwokat w
Dukli, będzie go zastępował, dopokąd się
w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie usta-
nowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dukla, dnia 7. lutego 1901.

L. cz. C. 26/1 (1) [1236]

Przeciw Jewce Szpynda, właścicielce z
Tokarni, której miejsce pobytu jest nieznane,
i tow. wniesionym został do c. k. sądu po-
wiatowego w Bukowsku przez Fennę Csep-
urcz Szpynda, właścicielkę w Tokarni pozew
o oddanie w posiadanie 2/16 części realności
włh. 93 ks. gr. gm. Tokarnia, zniesienie
współwłasności i złożenie rachunków.

Na podstawie pozwu wyznaczono audy-
encyę do ustnej rozprawy na dzień 29.
marca 1901 godzinę 10. rano do tego sądu
biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw pozwanej Jewki
Szpynda, ustanawia się pana Seweryna Żu-
kowskiego, c. k. notaryusza w Bukowsku ku-
ratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie po-
zwana w rzecznej sprawie na jej koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się
nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bukowsko, dnia 5. lutego 1901.

L. cz. Cw. 3248/00 (1) [953]

Przeciw Mosesowi Freilich, którego mie-
jsce pobytu jest nieznane wniesionym zo-
stał do c. k. sądu obwodowego w Stanisła-
wowie przez Mosesa Halperna pozew o za-
płaćcenie sumy wekslowej 900 kor.

Na podstawie pozwu wydany został na-
kaz zapłaty z dnia 26. grudnia 1900 L. Cw.
3248/00 l.

Celem strzeżenia praw Mosesa Freilicha
ustanawia się p. adw. dra Blaustaina w Sta-
nisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Mosesa
Freilicha w rzecznej sprawie na jego koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się
nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 26. grudnia 1900.

L. cz. C. II. 12/10 (1) [1317]

Przeciw Janowi Kaznowskiemu którego
miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym
został do c. k. sądu powiatowego w Pilźnie
przez Józefa Machowicza w Pilźnie, pozew o
204 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono au-
dyencyę do ustnej rozprawy procesowej na
dzień 26. lutego 1901 o godz. 10 rano biuro
Nr. 11.

Celem strzeżenia praw Jana Kazanow-
skiego ustanawia się pana dr. Zygmunta Ha-
beraw Pilźnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana
Kaznowskiego w rzecznej sprawie na jego
koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie
się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.

Pilźno, dnia 22. stycznia 1901.

L. cz. C. III. 50/1 (1) [1309]

Przeciw Iwanowi Machniczowi i Orynie
Machnicz których miejsce pobytu jest nieznane,
wniesionym został do c. k. sądu powia-
towego w Gorlicach przez Dmitra Machnicza
w Nowicy pozew o rozdział współwłasności
realności włh. 29 ksiąg gruntowych gminy
kat. Nowica objętej.

Na podstawie pozwu wyznaczono au-
dyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. mar-
ca 1901 o godzinie 9. rano.

Celem strzeżenia praw pozwanych Iwana
Machnicza i Oryny Machnicz ustanawia się
pana dr. Dziubczyńskiego adwokata w Gorli-
cach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie po-
zwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się
nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.

Gorlice, dnia 12. lutego 1901.

L. cz. C. II. 6/1 (1) [1325]

Przeciw Wawrzyńcowi Guścińcowi, które-
go miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym
został do c. k. sądu powiatowego w Soko-
łowie przez Kazimierza Guścińcę pozew o znie-
sienie współwłasności realności włh. 249 w
Wilezej Woli.

Na podstawie pozwu wyznaczono ter-
min do rozprawy na dzień 28. lutego 1901
o godz. 9. biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Wawrzyńca Gu-
ścińcy ustanawia się pana Kazimierza Bieńka
w Sokołowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwa-
nego w rzecznej sprawie na jego koszt i nie-
bezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie
zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sokołów, dnia 11. stycznia 1901.

L. cz. C. I. 25/01 (1) [1246]

Zawiadamia się niewiadomego z życia
i miejsca pobytu Antoniego Zariecznego, że
Oleksa Bilous i Danyło Hłyński wnieśli prze-
ciw niemu pozew o uznanie własności par-
celi gruntowej l. kat. 3036/2, że do rozprawy
wyznaczono termin na 28. lutego 1901 i dla
niego ustanowiono kuratorem na jego koszt i
niebezpieczeństwo adwokata dr. Józefa Brau-
na z Kopyczyńce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kopyczyńce, dnia 21. stycznia 1901.

L. cz. C. II. 17/1 (1) [1313]

Przeciw nieobecnemu Franciszkowi Se-
rafinowi, rolnikowi przedtem w Krządce,
wniósł Adam Serafin, rolnik w Krządce
skargę o zniesienie współwłasności realności
lwh. 247 gm. Krządka objętej zpn.

Audyencya odbędzie się 26. lutego 1901.
o godz. 10. przedpołudniem w biurze Nr. 5.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwa-
nego kurator Maciej Gunia, rolnik w Krządce
będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie
nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kolbuszowa, dnia 17. stycznia 1901.

L. cz. Cg. I. 34/1 (1) [1221 3—3]

Przeciw Anieli z Łagodzińców Petsch,
której miejsce pobytu jest nieznane, wniesio-
nym został do c. k. sądu obwodowego w Sta-
nisławowie przez Ozyasza Steinharta właścici-
ela dóbr w Łagodzińcu, przez adw. dr. Mellera
w Stanisławowie, pozew o uznanie prawa wła-
sności połowy dóbr Holyn w hł. 515 ts. ks.
gr. dla większych posiadłości objętych zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin
do pierwszej audyencyi na dzień 11. lutego
1901 przed południem godz. 10 biuro Nr. 5.

Celem strzeżenia praw Anieli z Łago-
dzińców Petsch ustanawia się pana adw. dr.
Hullesa w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwa-
ną w rzecznej sprawie na jej koszt i nie-
bezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie
zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Stanisławów, dnia 28. stycznia 1901.

L. cz. Cg. I. 1/1 (3) [1220 3—3]

Przeciw Antoniemu Minari którego miej-
sce pobytu jest nieznane, wniesionym został
do sądu tutejszego przez Mendla Głanza,
pozew o zezwolenie na wydanie kwoty 750
zł. z depozytu sądowego.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin
do pierwszej audyencyi na dzień 4. marca
1901 o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Antoniego Minari
ustanawia się pana dr. Dolżyckiego adwokata
w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwa-
nego w rzecznej sprawie na jego koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się
nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Stanisławów, dnia 29. stycznia 1901.

L. cz. A. 200-99 (2) [923 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie podaje
do wiadomości, że Marya Nikodemka zmarła
8 maja 1899 w Przewodowie, bez pozostawie-
nia rozporządzenia ostatniej woli. Wzywa
się nieznana z miejsca pobytu Annę Niko-
demską, aby w przeciągu roku, licząc od daty
tego edyktu, zgłosiła się w sądzie i wniosła
oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym
razie zostanie przewód spadkowy przeprowa-
dzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami
i z ustanowionym dla niej kuratorem Iwa-
nem Hetmanem z Przewodowa.

Bełż, dnia 6. grudnia 1900.

L. cz. Ne. II. 62/00 (1) [922 3—3]

Na wniosek Koscia Boryszczaka wzywa
się dzierżyciela księżeczki udziałowej towarzy-
stwa zaliczkowego w Bohorodczanach Nr. 89.
na 10 zł. opiewającą, by w ciągu roku takow-
ą w sądzie tut. przedłożył, inaczej takowa
za nieważną uznana zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bohorodczany, dnia 24. listopada 1900.

L. cz. 211 P. 62/99 (6) [920 3—3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że w dniu
8. kwietnia 1899 zmarł w Kalnej Jakób
Adamus, a gdy miejsce pobytu syna tegoż
Marcina Adamusa jako ustawowego spadko-
biery jest nieznane przeto wzywa się go, by
w ciągu roku licząc, od dnia dzisiejszego zgło-
sił się do spadku, gdyż inaczej przewód spad-
kowy przeprowadzony zostanie ze zgłaszają-
cymi się spadkobiercami i z kuratorem To-
maszem Widzem, który dla niego został
ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Biała, dnia 11. września 1900.

L. cz. Ne. X. 442/00 (2) [897 3—3]

C. k. Sąd powiatowy Oddział X. w Kra-
kowie na zasadzie ustawy z dnia 3. maja
1868 Nr. 36 dz. p. p. wzywa wszystkie te
osoby, któreby były w posiadaniu dowodu
(Depotschein) na dwa 4% listy zastawne gal.
Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwo-
wie a mianowicie Serya V. Nr. 5 i Serya
V. Nr. 12 każdy nominalnej wartości 100 zł
z kuponami dnia 31 grudnia 1897 płatnymi
firmie I. F. Fischer w Krakowie na powyższe
papiery złożone tytułem komisji zabezpiecza-
jącej dostawę materiałów kancelaryjnych aby
takowy przed upływem jednego roku od daty
temu pewniej sądowi tutejszemu przedłożył,
ileże po bezskutecznym upływie tego czasu
rzeczony dowód uznany zostanie za nie-
ważny a wystawca nie będzie obowiązany w
przedmiocie takowego dawać komukolwiek
wyjaśnienia lub odpowiedzi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Kraków, dnia 8. grudnia 1900.

L. cz. Firm. 291 Stow. I. 288. [952 3—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w
Stanisławowie oddział II. oznajmia, że rów-
nocześnie wpisano do rejestru dla stowarzy-
szeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie
„Pierwsze galicyjskie Towarzystwo zaliczko-
we dla przemysłu i związek wierzycieli w

Stanisławowie“, że na walnem zgromadzeniu
członków tegoż Towarzystwa dnia 31. paź-
dziernika 1900 odbytem postanowiono roz-
wiązanie Towarzystwa i likwidacyę, tudzież
że likwidatorami wybrani zostali Teodor Sta-
chewicz, Hersch Schifter, Izak Lichtenberg,
Aron Juni i Wolf Arnold z tem, że imie-
niem stowarzyszenia wszelkie pisma tegoż
dwaj likwidatorowie podpisywać będą.

Stanisławów, dnia 12. listopada 1900.

L. cz. A. 263 00 (4) [904 3—3]

Wzywa się niewiadomych spadkobierców
Abrahama Jakóba 2 im Ulmana na dniu 4.
czerwca 1880 w Dębicy bez pozostawienia
rozporządzenia ostatniej woli zmarłego, aby
się w ciągu jednego roku od dnia trzeciego
ogłoszenia niniejszego edyktu licząc w tutej-
szym sądzie zgłosili i oświadczenie do spadku
wnieśli, gdyż w razie przeciwnym postępo-
wanie spadkowe zostanie przeprowadzone z
tymi, którzy wykazują tytuł dziedziczenia
wniosą oświadczenie do spadku.

Tym osobom zostanie w miarę ich praw
spadek przyznany a część spadku nie przy-
jęta lub gdyby się nikt do spadku nie oświad-
czył cały spadek zostanie jako bezdziedziczny
skarbowi państwa wydanym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dębica, dnia 25. stycznia 1901.

L. cz. IX. 779/94 (1/XVI) [900 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie, za-
wiadamia Stanisława Figla, że 24. paździer-
nika 1894 zmarła Franciszka Rosowa w Tro-
janowicach, a do spadku po niej i Stanisław
Figiel przychodzi.

Ponieważ jego miejsce pobytu jest nie-
wiadome przeto wzywa się go aby w ciągu
roku zgłosił się do spadku bo w razie przeci-
wnym spadek z jego kuratorem Janem Figlem
będzie przeprowadzony.

Kraków, dnia 18. grudnia 1900 r.

L. cz. T. VI. 1/01 (1) [969 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdra-
żając postępowanie amortyzacyjne co do za-
ginionej z posiadania Towarzystwa zalicz-
kowego w Tarnowie karty wkładowej tegoż
Towarzystwa zaliczkowego Nr. 722 „Fundusz
Nowaka Przyjemskiego“ obecnie na kwotę
1718 K 16 h opiewającej, wzywa niniejszem
edyktem posiadacza tejże, aby ją w przeciągu
jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od
dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gaze-
cie Lwowskiej“, w tutejszym sądzie złożył,
gdyż inaczej karta ta za umorzona będzie
uznana.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 15. stycznia 1901.

L. cz. IV. 148/78 (130) [1033 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brzesku, zawi-
adamia niewiadomych z miejsca pobytu lega-
taryuszów powołanych w rozporządzeniu ostat-
niej woli śp. ks. Aleksandra Słowińskiego
proboszcza w Porebie, 30. listopada 1870
zmarłego, że zarządza złożenie do tutejszo są-
dowego depozytu przeznaczonych im legatów:
4000 koron krewnym ks. Al-kandra Słowiń-
skiego do czwartego stopnia, 2000 kor. dzie-
ciom Leonarda Serafińskiego, 400 koron Jó-
zefowi i Teresie Czapkom, 20 kor. organizmie
Franciszkowi Stachłowi, 40 koron Janowi
Piekarzowi Michałowi Kukli, Janowi Karczowi
i Józefowi Karczowi tak zwanym podda-
nym ks. Aleksandra Słowińskiego, 48 koron
Walentemu Pośladowi, 24 koron Annie Sto-
lińskiej, 24 koron Maryannie Rzenno, 400
koron Gabryeli Wohlfram.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, dnia 26. stycznia 1901.

L. cz. IV. 132/94 (3) [1063 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje
do wiadomości, że przed około 26. laty umarła
w Dolinie Ryfka Scherer nie pozostawiwszy
rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu
przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa
się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek ty-
tułu rościłi sobie prawa do spadku, aby do-
nieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego
edyktu, o swych prawach sądowi, wykazali
prawny tytuł dziedziczenia i złożyli oświad-
czenia do spadku, gdyż po bezskutecznym
upływie określonego czasu, zostanie
przewód spadkowy przeprowadzony tylko z
tymi, którzy wykazali tytuł dziedziczenia, oraz
wniosą oświadczenia i im też za tanie w miarę
wykazania praw przyznany spadek, dla
którego ustanawia się kuratorem p. adw. dr.
Chmielewskiego w Dolinie.

W braku wykazania praw spadkowych
i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowio-
nym czasie, przypadnie nieobjęta część
dziedzictwa, względnie całe dziedzictwo c. k.
Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dolina, dnia 3. listopada 1900.

Lista adwokatów wpisanych w okręgu lwowskiej Izby adwokatów z końcem roku 1900.

Lwów:

Dr. Allerhand Mojżesz
 „ Ambes Maurycy
 „ Achenase Tobiasz
 „ Balco Władysław
 „ Bałaban Wincenty
 „ Białogórski Jan
 „ Bieliński Stanisław
 „ Biuk Mikołaj
 „ Bliziński Kazimierz
 „ Błażejowski Bronisław
 „ Bodek Maksymilian
 „ Borysiewicz Adam
 „ Brendl Aron Adolf
 „ Buber R. fał
 „ Bund Salomon (senior)
 „ Bund Salomon (junior)
 „ Bur-sch Alfred Stefan
 „ Byk Emil
 „ Chiger Mojżesz
 „ Czarnik Kazimierz
 „ Czernyński Ignacy
 „ Czerny Karol
 „ Czeszer Józef
 „ Dąbrowski Paweł
 „ Daisenber Władysław
 „ Deiches Adolf
 „ Deryng Stanisław
 „ Diamant Jakób
 „ Dobiecki Stanisław
 „ Dobrzański Jan
 „ Doliński Aleksander
 „ Dulęba Władysław
 „ Dziędziewlewicz Antoni
 „ Fedak Stefan
 „ Feiles Edward
 „ Feiles Izidor
 „ Feld Izak
 „ Fischer Aron
 „ Flaeschner Szymon
 „ Flecker Chaim Ozyasz
 „ Frenkel Stefan
 „ Fried Max
 „ Godlewski Włodzimierz
 „ Goldfarb Leon
 „ Gorecki Tadeusz
 „ Gorecki Władysław
 „ Gottlieb Henryk
 „ Grek Michał
 „ Gross Oskar Henryk
 „ Gruder Leon Ludwik
 „ Hahn Stanisław
 „ Herzig Józef
 „ Heschel Dawid Józef
 „ Holzer Wilhelm
 „ Horowitz Jakób
 „ Horowitz Marcin Samuel
 „ Horwath Adam
 „ Izycek Maciejowski Karol
 „ Jabłoński Zefiryn Mieczysław
 „ Jasinicki Włodzimierz
 „ Jekeles Leon
 „ Jekeles Maurycy
 „ Kahane Mojżesz
 „ Kamiński Edmund
 „ Kamiński Marek Karol
 „ Kiernik Franciszek
 „ Klarfeld Henryk
 „ Klarfeld Leon
 „ Korytko Stanisław
 „ Kosinski Adam
 „ Kostrakiewicz Mikołaj
 „ Dr. Kohane Abraham Adolf
 „ Kraus Alojzy
 „ Kraus Maksymilian
 „ Kronik Marek
 „ Krosiński Włodzimierz
 „ Krygowski Kazimierz
 „ Kuzkiewicz Jan
 „ Kulczycki Roman Piotr
 „ Kulikowski Wiktor
 „ Kwiatkowski Ferdynand
 „ Kwolewski Edward Jędrzej
 „ Landes Abraham
 „ Leser Salomon
 „ Lewicki Konstanty
 „ Lilien Edward
 „ Lilienfeld Zygmunt
 „ Lisiewicz Aleksander
 „ Lisiewicz Zygmunt
 „ Loewenstein Natan
 „ Lubinger Izak Mayer
 „ Luft Dawid
 „ Łękowski Marceł
 „ Łękowski Grzegorz
 „ Łoziński August
 „ Majewski Leonard Leszek
 „ Majewski Władysław
 „ Małachowski Godzimir
 „ Margasz Władysław Józef
 „ Maryański Aleksander
 „ Marynowski Zygmunt
 „ Mayer Aleksander
 „ Max Henryk
 „ Menkes Adolf
 „ Michalewski Bronisław
 „ Mikołajski Karol Jan
 „ Mileński Salomon (Zygmunt)
 „ Mochnacki Włodzimierz
 „ Morawiecki Józef
 „ Morgenroth Schame

Dr. Nurkowski Feliks
 „ Nussbrecher Chaim
 „ Obmiński Stanisław
 „ Olbert Karol
 „ Ostaszewski Bronisław
 „ Pająk Józef
 „ Paneth Seweryn
 „ Parnes Emil
 „ Pawecki Leon
 „ Paździera Karol
 „ Ploder August
 „ Pohl Samuel
 „ Pomianowski Aleksander
 „ Presser Izak
 „ Raabe Józef
 „ Rares Adolf
 „ Reis Albert
 „ Reiss Jakób
 „ Reiter Eisig
 „ Rogalski Aleksander
 „ Roński Emanuel
 „ Romanowski Erazm
 „ Roman Adolf Abraham
 „ Roth Maurycy
 „ Schaff Szymon
 „ Schier Aleksander
 „ Schrenzel Mojżesz Abraham
 „ Semski Teobald
 „ Skalkowski Tadeusz
 „ Skowronski Zygmunt
 „ Sokal Klemens
 „ Sokal Maksymilian
 „ Sokal Rubin
 „ Solański Edward
 „ Solowij Tadeusz
 „ Solowij Władysław
 „ Srokowski Teofil
 „ Stand Ozyasz
 „ Starewski Stanisław
 „ Święcieki Witold
 „ Szafranski Włodzimierz
 „ Szuchiewicz Mikołaj
 „ Szydłowski Tadeusz
 „ Tenner Berl Bernard
 „ Till Ernest
 „ Ungar Wiktor Henryk
 „ Vogel Aleksander
 „ Waldmann Saul
 „ Wasser Ozyasz
 „ Weinberg Salomon
 „ Weissstein Michał
 „ Werfel Dawid
 „ Wiochowski Józef
 „ Witkowski Kazimierz
 „ Wittlin Baruch
 „ Woynarowski Feliks Józef
 „ Wróblewski Józef
 „ Zaderecki Michał
 „ Zbyszewski Stanisław
 „ Zion Leon
 „ Zion Łazarz
 „ Zipper Gerschon

Bełż:

Dr. Klein Józef.

Bóbrka:

Dr. Rosenthal Joachim.

Cieszanów:

Dr. Nurkowski Stanisław.

Gródek:

Bogusławski Justyn
 Dr. Ozarkiewicz Longin.

Janów:

Dr. Broder Herman.

Lubaczów:

Howorka Józef
 Dr. Szłapa Jakób.

Rawa:

Dr. Jamiński Dionizy
 „ Segal Abraham.

Sokal:

Dr. Filipowski Waleryan
 „ Fraenkel Samuel
 „ Petruszewicz Eugeniusz
 „ Wejda Władysław.

Szczercze:

Dr. Auerbach Simche.

Żółkiew:

Dr. Korol Michał.
 „ Maculski Włodzimierz
 „ Turzański Kazimierz.

Brzeżany:

Dr. Czajkowski Andrzej
 „ Pohl Juda
 „ Rawicz Jakób
 „ Schätzel Stanisław
 „ Schenker Mojżesz
 „ Schüssel Adolf.

Bursztyn:

Dr. Cyga Aleksander
 „ Ruhrberg Susche Salomon.

Chodorów:

Dr. Brill Edmund.

Kozowa:

Dr. Fried Emil.

Podhajce:

Dr. Lehman Albin
 „ Schwager Izacher Rubin.

Przemysław:

Dr. Kohl Izak Izidor
 „ Schenker Jakób.

Rohatyn:

Dr. Lipiner Maurycy
 „ Mogilnicki Andronik
 „ Pawlikowski Kazimierz.

Kołomyja:

Dr. Allerhand Abraham
 „ Dębicki Teofil
 „ Dudykiewicz Włodzimierz
 „ Fell Jakób Leib
 „ Haczewski Stanisław
 „ Herdlička Adolf
 „ Dr. Hulles Mojżesz (sen.)
 „ Jurezenko Bazyl
 „ Kawecki Władysław
 „ Dr. Krasnicki Tadeusz
 „ Landau Henryk Mikołaj
 „ Marmorosch Maurycy
 „ Milgrom Edward
 „ Rittigstein Jakób
 „ Shuster Ezechiel
 „ Trachtenberg Maksymilian
 „ Waller Leib (Leon)
 „ Wieselberg Simche
 „ Zipser Łazarz.

Horodenka:

Dr. Okuniewski Teofil.

Kosów:

Dr. Korpiński Maryan
 „ Wilkowski Emil.

Kuty:

Dr. Friedmann Juliusz
 „ Hauslich Baruch
 „ Kulik Daniel
 „ Mach Selig.

Peczenizyn:

Dr. Markiewicz Wincenty.

Śniatyn:

Dr. Marcussan Samuel
 „ Rosenheck Wilhelm
 „ Simonowicz Paweł
 „ Dr. Ziemia Wiktor.

Zabłotów:

Dr. Dawid Maurycy
 „ Fichmann Artur.

Stanisławów:

Dr. Alexiewicz Leon
 „ Bibring Leon
 „ Blaustein Salomon
 „ Buczynski Meliton
 „ Dołżycki Jan
 „ Falk Herman
 „ Falk Izidor
 „ Fernhoff Bernard
 „ Fischler Elias
 „ Fischler Michał
 „ Gelehrter Salomon
 „ Hordyński Włodzimierz
 „ Hulles Mojżesz (jun.)
 „ Jonas Eisig
 „ Jurkiewicz Włodzimierz
 „ Katzenellenbogen Ludwik
 „ Kwiatkowski Karol
 „ Liebesmann Bogumił
 „ Lorsch Edmund
 „ Majeranowski Jan
 „ Dr. Majeranowski Feliks
 „ Mandyczewski Jan
 „ Meller Aron
 „ Ostermann Aron Marek
 „ Rauch Wilhelm
 „ Sager Mojżesz
 „ Skotwiński Zdzisław
 „ Sokal Mojżesz.

Buczacz:

Dr. Alter Leon
 „ Ausschnitt Izidor
 „ Lisowski Jan
 „ Meerengel Mendel
 „ Reiss Emanuel
 „ Stern Henryk.

Delatyn:

Dr. Andermann Jakób
 „ Berstein Izak Mayer
 „ Łahodyński Mikołaj.

Halicz:

Dr. Lityński Jan.

Kałuż:

Dr. Kos Andrzej
 „ Stanecki Mieczysław
 „ W. senberg Jonasz
 „ Wittlin Baruch (senior).

Monasterzyska:

Dr. Chameides Leibisch Leon.

Nadwórna:

Dr. Frey Dawid.

Tłumacz:

Dr. Letz Mayer
 „ Orłowski Stanisław.

Tarnopol:

Dr. Binder Joachim
 „ Blaustein Calel
 „ Csillik Bronisław
 „ Czykaluk Stanisław
 „ Glogier Stanisław
 „ Daniłowicz Seweryn
 „ Horowitz Jakób
 „ Jampoler Salomon
 „ Lacek Józef
 „ Dr. Landau Michał
 „ Landesberg Juda Wiktor
 „ Langer Adolf
 „ Leiblinger Zygmunt
 „ Łuczakowski Włodzimierz
 „ Mantel Jonasz
 „ Parnass Marek
 „ Piatkiewicz Rościśław
 „ Pohorecki Stanisław
 „ Promiński Kazimierz Maryan
 „ Rosenfeld Zygmunt
 „ Schmidt Rajmund
 „ Schwarz Herman
 „ Steinhart Izidor
 „ Sygall Elias Abraham
 „ Trzcieniecki Tadeusz
 „ Weinrauch Leon
 „ Zarzycki Włodzimierz.

Borszczów:

Dr. Dorundiak Michał
 „ Komeriner Mojżesz
 „ Fried Izidor.

Czortków:

Dr. Czackowski Antoni
 „ Grzybowski Ludwik
 „ Horbaczewski Antoni
 „ Kozower Izidor
 „ Krokowski Stanisław
 „ Mosler Izaak.

Grzymałów:

Dr. Koffler Herman.

Husiatyn:

Dr. Nathansohn Henryk.

Kopyczyńce:

Dr. Braun Józef
 „ Pohrille Aron.

Podwoleczyska:

Dr. Gromnicki Feliks
 „ Mantel Natan.

Skalat:

Dr. Ehrlich Aron.

Tłuste:

Dr. Safir Józef.

Trembowla:

Dr. Blaustein Józef
 „ Frisch Abraham Hirsch
 „ Sietnicki Maryan.

Zaleszczyki:

Dr. Schoer Elezer vel Schauer Łazarz.
 „ Stoklasa Emil.

Zbaraż:

Dr. Kosser Ber Józef
 „ Stein Natan.

Złoczów:

Dr. Alter Bernard
 „ Billet Dawid
 „ Eidelberg Sumer
 „ Epstein Menasche
 „ Heyne Ludwik
 „ Kloetzel Samuel Leib
 „ Kołaczowski Eugeniusz
 „ Luka Anzelm
 „ Mittelmann Izaak
 „ Rothenberg Leizer
 „ Rożankowski Longin.

Brody:

Dr. Byk Jakób
 „ Gross Bernard
 „ Kiniower Chaim Saul
 „ Kretschmer Karol
 „ Dr. Wagner Samuel.

Busk:

Dr. Schorr Arnold.

Kamionka strumiłowa:

Dr. Króweżyński Maryan.

Zborów:

Dr. Nagler Maksymilian.
 Z Wydziału Izby Adwokatów.
 Lwów, dnia 20. stycznia 1901.

Doniesienia prywatne.

CARO i JELLINEK
L W Ó W,
ulica Jagiellońska 1. 22.
Przeprowadzenia
pat. wozy 6 i 8 metr. we.
Gwarancja za całość.
52 własnych wozów meblowych patent.
Caro i Jellinek
Wiedeń, Schottenring 27,
Budapeszt, Arany Janos utca 34.
Lwów ul. Jagiellońska 22
Telefon 409.

Prasy do siana

do opakowania siana,
słomy, lnu, wełny,
wełny drzewnej,
skór, torfu i prasy
do skór fabrykują
w znakomitej
konstrukcyi
i jakości

Ph. Mayfarth & C.
Wien II 1, fabryka maszyn rolniczych
i do przerabiania owoców.
Katalogi bezpłatnie.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Maść ta leczy wrzodki, przyszczy, czerwoności, krosty, wagi, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na część iach ciała porostych włosów i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

Słoik 2¹/₂ frank. we Francyi, w Paryżu, w aptece p. **MOULIN**, 30, ulica Louis de Grand.
We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, We-wińskiego; w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

SUILINA Wagnera

dietetyczno-leczniczy proszek dla trzody chlewnej
niezawodny środek przeciw wszelkiego rodzaju chorobom nierogacizny, powstałym w skutek złego odżywiania, zaburzeń w krążeniu krwi i trawieniu. Używa się go ze znakomitą skutkiem przeciw **pomorowi i różcy węglikowej świń**
Prawdziwy tylko z marką ochronną i własnoręcznym podpisem weterynarza „St. Wagner i J. Zerygiewicz”.

Do nabycia w c. k. aptece obwodowej

J. Zerygiewicza w Zaleszczykach.
Cena pudełka 1 korona.

Die Direction der commerziellen Creditanstalt in Rohatyn giebt nachträglich kund, dass das durch's Los ausgeschiedene Mitglied Abraham Zlatkes ist, und nicht wie es ursprünglich heisst Jonas Rappaport.

Ktoby znał obecne miejsce pobytu rodziny Bieleckich a względnie **Jana Bieleckiego herbu Janina**, który służył jako rotmistrz w 4-tym pułku ułanów litewskich w Królestwie za czasów W. Ks. Konstantego, później po r. 1831 wyjechał do Galicji i od tego czasu ślad wszelki o nim zaginął, raczy łaskawie podać adres jego niżej podpisanemu. Matka Jana Bieleckiego była z domu Marecka.

Brunon Bielecki

stacya **Niemercze** — wieś **Zerebelówka**.
Rusland via Wołoczyska.

Бруноу Бѣлецкому ст. ю. з. ж. д. Немерчи с. Жеребиловка.

M. BEYER i SPÓŁKA

Lwów ul. Karola Ludwika 1. 1

MAGAZYN

plócien i bielizny stołowej, gotowej bielizny dla pań, mężczyzn i dzieci; pończoch, skarpetek i innych artykułów.

Gotowe kompletne wyprawy ślubne.

OKO PROROKA

znakomita powieść
Władysława Lubicza

456 stronnic druku. (Biblioteka Macierzy Polskiej.)

Do nabycia w Ekspedycji Wydawnictwa Macierzy Polskiej, Lwów,
Pasaż Hausmana 9. Cena 50 ct., z przesyłką 60 ct.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London SW.

A. Thierrego prawdziwy Balsam babkowy

jest najsilniejszą maścią wyciągającą, przez gruntowne oczyszczenie usmierza ból, leczy szybko i przez zmiękczenie uwalnia ranę od wszelkiego rodzaju ciał, jakie się do niej dostały. Jest koniecznym dla turystów, kolarzy i jeźdźców. Dostać można w aptekach. Poczta opłatnie 2 słoiki 3 koron 50 hal. Słoik na próbę wraz z cennikiem i spisem składów we wszystkich krajach ziemi wysyła po otrzymaniu 1 korony 50 hal. aptekarz **A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Rehtsch-Sauerbrunn**. — Unikać naśladowań i uważać na powyższy, na każdym słoiku wypalony, znak ochronny.

J. Pserhofer's pigulki przeczyszczające

są od wielu dziesiątek lat ogólnie rozpowszechnione, i jest mało redzin, gdzieby ten lekko i łagodnie działający środek domowy brakował, który przez wielu lekarzy jest polecany Publiczności w złem trawieniu i zatrzymaniu stolca. Pigulek tych zwanych albo „Pigulki Pserhofer's” lub „Pserhofer's pigulki krew oczyszczające”, kosztuje pudełko z 15 pigułkami 21 et., rulon z 6 pudełkami 1 zł. 5 et., za poprzednim nadesłaniem pieniędzy kosztuje rulon zł. 1.25, dwa rulony zł. 2.30, trzy rulony zł. 3.35, dziesięć rulonów zł. 9.20. Sposób użycia jest dołączony.

Jedyny skład fabryczny i przesyłkowy
J. Pserhofer's Apotheke
Wien I., Singerstrasse 15.

Uprasza się żądać wyraźnie J. Pserhofer's pigulek przeczyszczających i uważać na to, żeby napis na każdym pudełku opiewał J. Pserhofer czerwonym pismem, tak jak na sposobie użycia.

Akcyjna Spółka naftowa „Schodnica”.

Piąte Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów

akcyjnej Spółki naftowej „Schodnica”
odbędzie się dnia 2 marca 1901 o godz. 11 przed poł. w sali posiedzeń anglo-austriackiego Banku (I Strauchgasse 1).

Przedmioty obrad są:

1. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
2. Sprawozdanie rewizorów o zamknięciu rachunku roku 1900 i uchwalenie takowego.
3. Uchwalenie co do użycia czystego zysku pro 1900.
4. Ustanowienie honorarium komitetu egzekucyjnego pro 1901.
5. Wybór trzech członków Rady zawiadowczej.
6. Wybór dwóch rewizorów i dwóch zastępców takowych.

Według § 11 statutu upoważniają 20 akcyj do jednego głosu.

Zaprasza się uprawnionych do głosowania panów akcyonaryuszów, akcyonaryuszy swe deponować wraz z niezapadłymi kuponami przy likwidaturze anglo-austriackiego banku we Wiedniu (I. Strauchgasse 1) lub we filiach takowego do włącznie dnia 22 lutego b. r.

Według §. 16 statutów pełnomocnictwa udzielane być mogą tylko akcyonaryuszom uprawnionym do głosowania.

Wiedeń, 16 lutego 1901.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie honorowany).

L. 75.

Obwieszczenie.

Wybór Delegatów z grona członków i pracodawców należących do powiatowej Kasy dla chorych z powiatów sądowych:

Drohobycz, Medenic i Podbuża

na mocy ustawy z dnia 30. marca 1888 r. Dz. u. p. Nr. 33, w myśli §. 29 statutu, odbędą się:

dnia 27. lutego 1901 od godz. 8 do 9 przed południem	w Truskawcu,
27. „ „ „ „ 1 „ 4 po południu	w Boryslawiu,
5. marca „ „ 1 „ 2 „ „	w Starej wsi,
6. „ „ „ 10 „ 1 „ „	w Drohobyczu,
7. „ „ „ 1 „ 2 „ „	w Hubiczach,
10. „ „ „ 9 „ 10 przed południem	w Mraźnicy,
19. „ „ „ 2 „ 3 po południu	w Kropiwniku,
25. „ „ „ 9 „ 10 przed południem	w Podbużu.

1 Uprawnieni do wybierania są wszyscy członkowie, którzy ukończyli 24 rok życia.

2. Głosowanie odbywa się kartkami (§. 29 stat.).

3. Każdy członek uprawniony do głosowania ma ze sobą przynieść kartę legitymacyjną.

4. Bliższe wyjaśnienia udziela biuro pow. Kasy dla chorych w godzinach urzędowych.

Drohobycz, dnia 13. lutego 1901.

Zarząd pow. Kasy dla chorych
Abraham Schächter.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1½ centa, dużym
petitem 2 centy.

Nowość! Kołdry puchowe nadzwyczajnie trwałe, lekkie i ciepłe, zalecane dla chorych lub osób starszych, sztuka 16, 18 i 20 zł. Kołdry na wełnie owczej lub bawełnie porządku od 4 zł. — **Materace** włoskie porządku od 14 zł. za trzy poduszki, poleca Specjalna pracownia kółder i materaców, Józef Schuster, Lwów, Kopernika 5.

Tablice

lane z cynku i grawirowane, oraz wszelkie w zakres wehów i grawury na metalach wykonuje artystyczny zakład rytowniczy A. ZIGMANNA, Lwów, ulica Rykowska 14.

Pierwszy galicyjski konces. Zakład dla pisania i powielania pism na maszynie we Lwowie, przyjmuje i wykonuje listy dyktowane, okólniki, sprawozdania, zaproszenia i t. p. w dowolnej ilości egzemplarzy pod ścisłą dyskretycją. Zlecenia prosimy wpisać do Zakładu we Lwowie przy ul. Chorażczyzny 16 w parterze.

Zbierajcie używane

marki pocztowe wszystkich krajów i różnego gatunku nawet najczystszej ze celem przygotowania olednych chłopców do stanu kapłańskiego. Daje się w zamian ładne pamiątki religijne, jak krzyżki medaliki św. Antoniego i św. dziejce Jezusa z Pragi. Zapytania i posyłki adresować należy: Biuro Bettehem, Bregenz (Vorarlberg).

Adresy

wszystkich zawodów i krajów celem rozsyłania ofert dla nawiązania stosunków handlowych z gwarancją porta w Internat. Adresbureau, Josef Rosenzweig & Söhne, Wien I, Bäckerstrasse 3. Telefon interurb. 8155 Prospektu franco.

Wysiewki z najlepszych
herbat 1½ kl. zł. 1.30 i 1.60
poleca handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla we Lwowie.

100—300 złr. miesięcznie

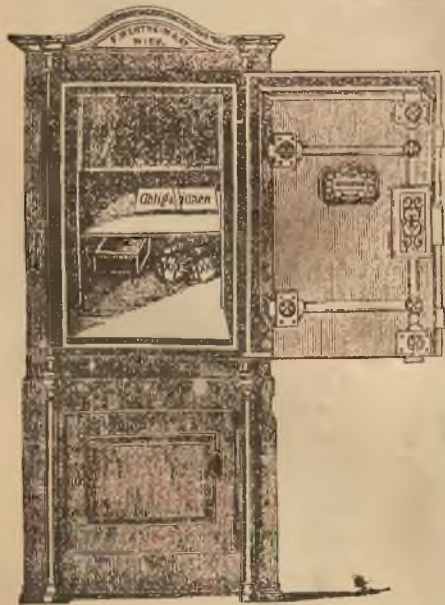
zarobić mogą osoby każdego stanu we wszystkich miejscowościach pewnie i uczciwie bez kapitału i ryzyka, przez sprzedż prawnie dozwolonych papierów państwowych i losów. Oferty przyjmuje Ludwik Oesterreicher, VIII. Deutschgasse 8, Budapest.

Fotograficzne atelier

wraz z dwoma pokojami mieszkalnymi i kuchenką jest do wynajęcia w Krynicy na sezon 1901 i następne. Oferty zaopatrzone w wadyum 10 proc. przyjmuje i bliższych wyjaśnień udziela Ces. król. Zarząd zdrojowy w Krynicy.

1 zł. 80 ct.

pół kilo znakomitych
okruchów herbat
poleca
Fryderyk Schubert i Sp.
Lwów, Rynek 45.
Handel założony w r. 1789.

Kasy ogniotrwałe

jedynie pewne od włamywania słynnej w świecie fabryki

F. Wertheim & Comp.
we Wiedniu,

Jedyny skład komisowy na Galicyę i Bukowinę u firmy

N. Brandler

Lwów, ul. Jagiellońska 15.

PARKIETY
i posadzki deszczułkowe — oraz wszystkie wyroby stolarskie, jako to: drzwi, okna, krzesła, stoliki ogrodowe i t. p.

poleca fabryka parowa

Braci Wczelak we Lwowie.

Poszukuje zakupna większej ilości materiałów, a to: brusów sosnowych, dębowych, jaworowych i modrzewiowych w różnych grubościach i długościach

Niezrównanej do broci
maszyny do szycia
i haftu Singera, nożne
od 27 do 65 zł, ręczne
od 25 do 48 zł.

W W. Duchowieństwu, P. P. Urzędnikom sprzedaje na raty przystępnie. Gotówką 10 proc. taniej. Nauka szycia i haftu bezpłatnie. Cenniki gratis.

Jan Lauruk, mechanik, Lwów, Halicka 6.

Wachlarze,

perfumerya, biżuterya,
pończoszki, podwiązki,
paski, żaboty, buciki,
pantofelki, rękawiczki,
weloniki, echarpy

polecają

Górski i Szewkowski

Lwów, plac Maryacki 1. 8
(róg Hetmańskiej)

Pierwsza krajowa

Fabryka cementowych dachówek

we Lwowie,

Towarz. zarejestr. z ograniczoną poręką, poleca swoją patentowaną cementową dachówkę, której dobroć, trwałość, szczelność i piękna forma, stawia ją wysoko ponad wszystkie dotychczas znane pokrycia.

Cenniki kosztorysy i wzory wysyłamy na żądanie, oraz przyjmujemy zamówienia

ADOLF KAMPEL

Fabryka betonowych wyrobów, skład portland cementu i wszelkich artykułów budowlanych.

Lwów, ul. Gródecka 1. 3.

Telefon numer 460.

Jako moją specjalność od lat 38 polecam znakomite wyroby nożownicze z fabryki angielskiej Geo. Hides z Son. Henckelsa w Solingen francuskie i styryjskie: Noże stołowe i deserowe. Kuchenne elastyczne i mięsni i zwykłe.

Szczyrki, Nożyczki, Brzytwy angielskie od 2 do 3, Henckelsa i Arbenza. Maszynki do strzyżenia włosów, Narzędzia ogrodnicze, po cenach możliwie niskich.

Antoni Halski

handel żelazny

Lwów, plac Maryacki 1. 9.

Cenniki na życzenie.

Słabość męska

skutki szczególniej t.j. innych grzechów młodości oraz innych nadużyć niszczących zdrowie, jak pewnie i trwale usunąć, poleca jedynie w li-czynych wydaniach rozpowszechniona już książka ilustrowana

Dr. Retau'a

Ochrona własna

Cena wydania polskiego zł. 1 — Cena wydania niemieckiego zł. 2.

Tysiące znalazło w niej objaśnienie swych cierpień, a za użyciem kuracji w książce tej zaleconej, zupełną swą siłę męską odzyska. Za nadesłaniem franco należytości, otrzymasz się książkę w kopercie franco przez magazyn R. F. Biercy w Lipsku. (Verlags-Magazin Leipzig. Neumarkt 34, w Niemczech.

Paris 1900: Grand Prix.

R. WOLF MAGDEBURG-
BUCKAU.

Brennmaterial ersparende
LOCOMOBILEN
mit ausziehbarem Röhrenkessel
von 4—300 Pferdekraft,
— dauerhafteste und zuverlässigste —
Betriebsmaschinen
für Industrie und
Landwirtschaft.

Ausziehbare Röhrenkessel, Centrifugalpumpen, Dreschmaschinen bester Systeme.

Vertreter: Paul Thussius, München, Herzog Heinrichstrasse 22.

S. ORGELBRANDA

Encyklopedia Powszechna

Z ILUSTRACJAMI I MAPAMI

Wydawnictwo to tak ważne i pożyteczne dla wszystkich bez wyjątku, obejmuje całokształt wiedzy ludzkiej oraz informuje o wszystkim, co może obchodzić każdego człowieka. — Jest to wydawnictwo, bez którego nikt obejść się nie może. **Encyklopedyę** wydajemy tak, aby posiadający jak najskromniejsze nawet środki, z łatwością mógł przysięść do posiadania cennego dzieła i zaraz już korzystać z wydanych już tomów czy zeszytów.

Encyklopedyę Powszechną

wydajemy w zeszytach najregularniej co tygodnia zeszyt. Dotychczas wydaliśmy przeszło 160 zeszytów (czyli 8 tomów), zawierających litery A. do K.

W celu ułatwienia nabycia wydawnictwa dajemy nowo przybywającym prenumeratom pierwszych ośm tomów (160 zeszytów) które wydaliśmy, na spłaty ratalne po 2 zł. miesięcznie w ten sposób, że po nadesłaniu pierwszej raty miesięcznej i dołączeniu prenumeraty na dalszy ciąg wydawnictwa (zeszyty) wysyłamy tom pierwszy i wychodzące obecnie zeszyty, na które dołączono przedpłatę. Abonent po spłaceniu jednego tomu, otrzymuje tom następny i t. d.

Cena tomu (czyli 20 zeszytów) bez oprawy 6 zł. (12 koron), w oprawie w płótno angielskie, grzbiet skórzany 6 zł. 90 ct. (13 kor. 80 hal.) Okładka sama 60 ct. (1 kor. 20 hal.)

Cena zaś zeszytu 30 ct. (60 hal.) wraz z przesyłką pocztową.

Ekspedycja i skład dla Lwowa i Galicyi

Ajencya dzienników Sokołowskiego
we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Lwowska Filia

Banku galic. dla handlu i przemysłu

ulica Jagiellońska 1. 3.

(dawny lokal Banku kredytowego).

Kantor wymiany

kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty zagraniczne po możliwie najskrupulatniejszych kursach, uskutecznia pod takimi samymi warunkami wszelkie zlecenia giełdowe zarówno na giełdzie wiedeńskiej jak i na giełdach zagranicznych, wydaje na wszystkie znaczniejsze miejscowości świata i zagraniczne miejsca kąpielowe bezpośrednie przekazy i listy kredytowe, wreszcie wypłaca wszelkie kupony możliwie bez potrącenia jakiegokolwiek prowizji inkasowej.

Godziny urzędowe od 9 do 12½ — i od 3 do 4½.

Oddział wkładekowy

przyjmuje wkładki na 4½% książeczki oszczędnościowe.

Oddział towarowo-handlowy

załatwia czynności handlowo-komisowe, a zatem: zakupno i sprzedaż zboża, nasion, spirytusu, artykułów pastewnych, sztucznych nawozów i wszelkich innych ziemiopłodów.

Oddział melioracyjny

wykonuje wszelkie prace melioracyjne, jako to: zdjęcie planów, wygotowania kosztorysów do drenowania pól, nawodnienia i odwodnienia łąk, budowy rowów, kanałów, dróg, szos, kolejek etc. etc. i poleca się do praktycznego przeprowadzenia powyższych prac

Finansowanie uskutecznia się podług każdorazowej szczegółowej umowy. W razie już gotowych planów, nastąpić może na podstawie tychże wykonanie pracy.

Oddział zastawniczy

udziela pożyczki na wszelkie kosztowności, jako to: drogie kamienie, perły, złoto i srebro.

(Parter, w podwórzu).